గాంబ్లింగ్!

మిస్. మధుబాల

"నీ వస్తువు ఒకటి కావాలి. ఇస్తావా?" 'భారత్' దిన పత్రిక రిపోర్టర్ విమల్, 'బ్లాస్ట్' దినపత్రిక రిపోర్టర్ నిర్మల్ కుమార్ని అడిగాడు.

"ఏమిటది?"

"ఇస్తావా?" విమల్ రెట్టించి అడిగాడు.

"నా మోటర్ సైకిల్ 'హోండా' తప్పించి ఏ వడిగినా ఇస్తాను."

"అయితే నీ వద్దనున్న మినీ కెమెరా ఒకసారి ఇవ్వు."

"ఏది...?"

"కోట్ కాలర్‌లో ఫిక్స్ చేసి చూపించావు ఒకసారి... అది..."

"ఓహ్! అదా...ఎందుకు?"

"అవసరం వుంది. వివరాలు తరువాత చెబుతాను."

"తీసుకెళ్లు. ఎప్పుడు కావాలి?"

"ఇప్పుడే యివ్వు."

"సరే!" అంటూ నిర్మల్ కుమార్ అల్మైరా తెరిచి చిన్న సైజు లైటర్‌లావుండే కెమెరా తీశాడు. దానికి ఒక పొడు గాటి, సన్నని దారం చుట్టివుంది. "దీనిని కోట్ కాలర్‌కి బిగించమంటావా?"

"అవును, అదే మంచిది" విమల్ నిర్మల్ కుమార్ కెదురుగా నిలబడుతూ అన్నాడు. నిర్మల్ కుమార్ దానిని ఒక క్లిప్ సహాయంతో విమల్ కోట్ కాలర్ వెనుక బిగించాడు. కాలర్‌కున్న బటన్ హోల్ నుండి అతి చిన్నదయిన కెమెరా లెన్స్ తొంగిచూస్తోంది.

"ఈ దారం ఎందుకు?" విమల్ అడిగాడు.

"ఇది షటర్‌లా పనిచేస్తుంది" నిర్మల్ కుమార్ చెప్ప సాగాడు. "దీనిని లాగావంటే కెమెరా లెన్స్ తెరుచుకుని ఫోటో దిగుతుంది. దీని ఒక కొసని నీవు కోటుజేబులో దాచుకోవచ్చు."

"వెరీగుడ్" విమల్ సంతృప్తిగా అన్నాడు.

"ఒక విషయం గుర్తుంచుకో! దీనితో రెండు మూడు స్నాప్స్‌కంటే ఎక్కువ తీయలేం. మళ్ళీ తీయాలంటే మరో కొత్త ప్లేట్ వేయాల్సివుంటుంది."

"రెండు ఫోటోలు తీస్తే చాలు నా అవసరం తీరి పోతుంది."

"విశేష మేమిటో చెప్పలేదు."

"ఇప్పుడేమీ అడగకు గురూజీ! ప్రొఫెషనల్ సీక్రెట్."

"నీ పేపర్‌కి ఏదో పెద్ద మేటర్ సంపాదిస్తున్నట్లున్నావు...?"

"అవును; ఆ విషయం తలచుకుంటేనే నా గుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటున్నాయి. ఒక్కటి గుర్తుంచుకో డియర్ కుప్పలుగా పోసివున్న మందుగుండు సామాగ్రిలో నిప్పురవ్వని విసురబోతున్నాను. దాంతో నగరంలోని మూల స్తంభాలు కొన్ని అలా అట్టముక్కల్లా గాల్లోకి లేచిపోతారు. ఎందరో శ్రీకృష్ణజన్మస్థానంలో అగుపిస్తారు."

"ఈజిట్!?" విస్మయంగా అడిగాడు నిర్మల్ కుమార్.

"యస్."

"నీవు చెబుతున్నది నిజమేనా?"

"నిజం."

"నా వుత్సుకత పెరిగిపోతూంది. ఆగలేకపోతున్నాను."

"ఇంకా కొద్దిరోజులు..అంతే" విమల్ అభినయిస్తున్నట్లుగా అన్నాడు. "నేను మన నగరంలో జరుగుతున్న ఒక స్కాండల్ విషయంలో ముసుగు తొలగించబోతున్నాను. దాంతో చూసేవాళ్ళకళ్ళు విస్ఫారితమయి వెళ్ళుకు వస్తాయి. ఈ కెమెరా సహాయంతో చాలా పెద్ద సాక్ష్యాన్ని సంపాదించబోతున్నాను. ఆ తరువాత జరిగే విస్ఫోటంతో, ఆ శబ్దానికి చెవులు చిల్లులుపడటంతోపాటు, ఆ మెరపుకి కళ్లు చీకట్లు కమ్ముకుంటాయి."

"మై... మై... వ్వాట్ ఆర్ యూ గోయింగ్ టు డూ?"

"సారీ! ఇప్పుడేమీ చెప్పను. ఇంతవరకు మా ఎడిటర్ కి కూడా చెప్పలేదు. ఈ విషయమై ఒక నెలరోజులుగా శ్రమపడుతున్నాను. ఫలితందక్కే సూచనలుకూడా వున్నాయి."

"అబ్బ! సస్పెన్స్‌తో చంపుతున్నావు" నిర్మల్ కుమార్ ఉండబట్టలేక అన్నాడు. "ఏ విషయం ప్రయత్నం చేస్తున్నావో కనీసం సంకేతమయినా ఇవ్వు."

"అయామ్ సారీ నిర్మల్! నేను సంపాదిస్తున్న మాటర్‌ని మరో దినపత్రిక రిపోర్టర్‌కి ఎలా ఇవ్వమంటావు చెప్పు?"

"ఓ.కే. చెప్పవద్దు. కాని ఒక విషయం అనుభవంపై చెబుతున్నాను విను."

"ఏమిటది?"

"నీ మాటలనుబట్టి చూస్తే నాకు శకునం అంతమంచిదిగా కనిపించడంలేదు. నువ్వు చెప్పేదే నిజమయి పాలకవర్గమూ, మూలస్తంభాలు అయినవాళ్ళు జైలుకివెళ్ళే విధంగా నీవు రుజువులు సంపాదించివుంటే, ఆ రుజువులతోపాటే అపాయాలుకూడా నిన్ను తరుముకొస్తున్నాయని మరచిపోక. ఏదో ఒకరోజు నీ శవం ఏ మురికికాలువలోనో తేలియాడుతూ కనిపించవచ్చు."

"ఏమీ అవదు. నా గురించి ఏమీ తెలియదు. ఆ విస్ఫోటం తర్వాతే నన్ను గురించి అందరికి తెలుస్తుంది. అప్పుడు నేను చచ్చినా బ్రతికినా వాళ్ళ ముఖాలపై అలుముకున్న పుసి బొగ్గుని కడుక్కోలేరు."

"నీవు అనుకున్నదానికంటే ఎక్కువ ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నావు" నిర్మల్‌కుమార్ విచారనిమగ్నుడయి అన్నాడు.

"అవును; అనుకున్నదానికంటె ఎక్కువ జాగ్రత్తగా కూడా వున్నాను."

"ఓ.కే..." నిర్మల్ అన్నాడు, "నీ మంచి చెడులునాకు బాగా తెలుసు. ఎప్పుడయినా నా అవసరముంటే చెప్పడం మరచిపోక..."

2

సరిగ్గా పది గంటలకంతా విమల్ 'కాస్మొపాలిటన్ నైట్‌క్లబ్'లోకి ప్రవేశించి, తన్ను గాంబ్లింగ్ హౌస్‌లోకి తీసుకెళ్తానన్న వినాయక్‌రావు రాక గురించి ఎదురుచూడ సాగాడు. మరో పది నిముషాల తరువాత వినాయకరావు

వచ్చి విమల్‌ని కలిశాడు.

"పోదామా?" వినాయకరావు అన్నాడు.

"తొందరేముంది. ముందట బార్‌లోకి వెళ్ళి ఒక్కో పెగ్గు వేసుకుని పోదాం," వినాయకరావుకున్న తాగుడు బలహీనతను కనిపెట్టి అన్నాడు విమల్.

విమల్ ఒక పెగ్గు పూర్తి చేసేలోపల వినాయకరావు నాలుగు లార్జ్ పెగులు పూర్తి చేశాడు. ఆ తరువాత ఇద్దరూ బయటకు వచ్చి క్లబ్ వెనుక వైపున్న కారిడార్ వైపు సాగారు. కారిడార్‌లో వున్న ఒక గదిలోకి తీసుకెళ్ళాడు వినాయకరావు.

"ఒకనిముషం ఆగు. నేను క్లాక్‌రూంలోకి వెళ్ళివస్తాను" అంటూ వినాయకరావు విమల్‌ని అక్కడ ఆపి ఆ గదిలో మరో మూలవున్న తలుపు తెరుచుకుని లోపలకు వెళ్ళి రెండు నిముషాల తరువాత తిరిగి వచ్చాడు. ఆ తరువాత ఇద్దరూ చెరో సిగరెట్ వెలిగించారు.

"ఇక్కడ నిలబడి మనమేంచేస్తున్నట్లు..క్లబ్‌కి పద..." వినాయకరావు ఎంతకీ కదలకపోవడంతో అడిగాడు విమల్.

"మనమిప్పుడు వెళుతున్నది క్లబ్‌కే!"

"ఇక్కడ నిలబడే వెళుతున్నామా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు విమల్.

"అవును" అని వినాయకరావు అంటుండగానే వారి ఎదురుగావున్న గోడ పూర్తిగా ఒకవైపుకి తొలగిపోయింది. ఎదురుగా నాల్గడుగుల వెడల్పున, పొడవుగా వున్న మరో కారిడార్ అగుపించింది.

"కమాన్!" వినాయకరావు అతని చేయి పట్టుకుని లాగుతూ అన్నాడు.

విమల్ మంత్రముగ్ధుడిలా అతని వెంట నడుస్తూ అడిగాడు "గురూజీ! ఏమిటీ గందరగోళం?" గురూజీ అనేది విమల్‌కి

ఊతపదం...

"ఇదా! ఓపెన్ సెసెమ్ సారంగం" నవ్వుతూ అన్నాడు వినాయకరావు.

విమల్ మళ్ళీ మాట్లాడలేదు.

వినాయకరావు అతణ్ని కారిడార్‌కి రెండవ వైపు లాక్కెళ్ళాడు.

రెండవ వైపున్న ఒక తలుపు తెరవగానే ఒక లిఫ్ట్ అగుపించింది. వినాయకరావు లిఫ్ట్ తలుపు తెరిచాడు. ఇద్దరూ లోపలకు ప్రవేశించగానే అతను ఒక బటన్ నొక్కాడు. లిఫ్ట్ తలుపు తనంతట తాను మూసుకుంది.

ఆ వెంటనే లిఫ్ట్ పైకి లేస్తున్నట్లు అనుభూతి పొందాడు విమల్. కొన్ని క్షణాల తరువాత లిఫ్టు ఒక క్షణం ఆగింది. ఆ తరువాత లిఫ్టు పైకి లేవడానికి మారుగా పక్కలకి ముందుకి పోతున్నటనిపించింది. కొంచెం సేపటి తరువాత లిఫ్టు పైకి లేచింది మళ్ళీ.

విమల్ అంతా జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ నిలబడ్డాడు. లిఫ్టు ఆగడంతోనే తలుపులు ఆటోమెటిక్‌గా తెరుచుకున్నాయి. ఇరువురూ అందులోంచి బయటకు వచ్చారు.

ఎదుట మళ్ళీ ఒక పొడుగాటి కారిడార్ వుంది. కారిడార్‌కి అవతలవున్న తలుపు తెరుచుకుని లోపలకు ప్రవేశించారు. గదిలో కుడి వైపుకి ఒక గది వుంది. తలుపులు మూసి వున్నాయి. తలుపులపై "అపాయం లోపలకు రాకూడదు" అని వుంది.

ఎదురుగా మరో ద్వారం వుంది. ద్వారం ఇవతల ఎత్తుగా, బలంగావున్న ఇద్దరు వ్యక్తులు సిగరెట్ పీలుస్తూ కాపలా కాస్తున్నారు. వాళ్ళు గూండాలని ముఖం చూస్తేనే తెలుస్తుంది.

వినాయకరావ్ విమల్‌తో సహా ఆ ద్వారం వద్దకు వెళ్ళి

హాండిల్ పై చేయి వేస్తుండగానే .. "ఏయ్ మిస్టర్...
ఆగు...!" అన్నా డొకడు.

వినాయకరావు, విమల్ లు తప్పక ఆగారు. వినాయక రావు వారివైపు తిరిగి "నన్నాగమన్నారా...?" తీక్షణంగా అడిగాడు.

"మిమ్మలను కాదు, మీ వెంటవున్న వ్యక్తిని..." ఆ ఇద్దరిలో ఒకతను అన్నాడు.

"ఇతను నా వెంట వున్నాడు" వినాయకరావు గద్దిస్తూ అన్నాడు. "నేను శక్తిసింగ్ కి ఇతని విషయం చెప్పాను."

"ఆయన మీకు అనుమతిచ్చారా?"

"యస్. అతని అనుమతి తర్వాతే నేనితణ్ని లోపలకు తీసికెళుతున్నాను... ఏం మీకు నా విషయం తెలియదా?"

వినాయకరావు అలా తీక్షణంగా గద్దించడం వారిపై మంచి ప్రభావాన్ని చూపింది. ఆ ఇద్దరిలో ఒకతను మృదువుగా... "కోప్పడకండి సార్... జాగ్రత్త పడటం మా డ్యూటీకదా! శక్తిసింగ్ గారికి అభ్యంతరం లేకుంటే మాకేం అభ్యంతరం..."

"పద!" అంటూ వినాయకరావు తలుపు తెరుచుకుని విమల్ తో సహా లోపలకు ప్రవేశించాడు. స్వింగ్ డోర్స్ వాటంతట అవే మూసుకున్నాయి.

విమల్ తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు.

అదొక విశాలమయిన హాలు. హాలంతా ఫ్లోరాసెంట్ ట్యూబుల వెలుగుతో మిలమిల లాడుతోంది. మొసాయిక్ పరిచిన నేల.

హాలులో సుమారు అరవయి, డెభయిమంది వరకు స్త్రీ పురుషులు కలసివున్నారు. లోపలి వాతావరణంలో సిగరెట్, బ్రాందీ, విస్కీ వాసనలతో పాటు ఒక విధమయిన ఉద్రిక్తత కూడా అలుముకుని వుంది.

గోడల అంచుల వెంట హాలు చుట్టూరా చిన్నచిన్న బల్లలున్నాయి. ప్రతి బల్లచుట్టు అయిదారు మంది కూర్చుని వున్నారు. ప్రతి ఒక్కరి ముందు అయిగు, పది, వంద రూపాయల నోట్లు కుప్పలుగా పడివున్నాయి. కొందరు రమ్మీ ఆడుతుంటే కొందరు ఫ్లష్ ఆడుతున్నారు.

హాలుకి ఒకవైపు బార్ కౌంటర్ వుంది. పొడవయిన కౌంటర్ బల్లకెదురుగా రివాల్వింగ్ స్టూల్స్ వున్నాయి. కాని అక్కడ ఎవరూలేరు. కొందరు యూనిఫాంలో వున్న వెయిటర్లు ఆడుతున్న వాళ్ళకి కావలసిన డ్రింక్స్ సర్వ్ చేస్తున్నారు.''

హాలుకి మధ్యగా విశాలమయిన రౌలెట్ టేబుల్ వుంది. ఎందరో స్త్రీ పురుషులు ఆ టేబుల్ చుట్టు గుంపులుగా నిలబడి వున్నారు.

''ఇక్కడ చాలా పెద్ద ఎత్తున జూదం నడుస్తుంది...'' వినాయకరావు, విమల్ చెవిలో గొణిగాడు. ''ఒక రౌండ్ లో ముప్పయి, నలభయివేల రూపాయలు వెనుక ముందు అయిపోతాయి.''

''అబ్బా!'' విచిత్రంగా అన్నాడు విమల్.

''ఏం కంగారు పడ్డావా?''

''అబ్బె లేదు...''

''నీ కెందులో ఇంటరెస్టుంది?''

''నేనిక్కడే రౌలెట్ టేబిల్ వద్ద ఆడతాను.''

''ఓకే... నీవిక్కడే వుండు. ఫ్లష్ ఆడడానికి వెళుతున్నాను.''

''రైట్...!''

వినాయకరావు ముందుకు అడుగు వేయబోతుండగా విమల్ అడిగాడు. ''ఒక విషయం చెప్పిపో గురూజీ!''

''ఏమిటి?''

"బయట నీవు ఎవరో శక్తిసింగ్ పేరెత్తావు. ఎవరతను?"

"ఈ నైట్ క్లబ్ కి మేనేజర్ అతను."

"నిజంగా నీవతనికి నా గురించి చెప్పావా?

వినాయకరావు ఒకక్షణం సందేహించి లేదన్నట్లుగా తల వూపాడు.

"కొంపదీసి... ఏమయినా గందరగోళం కాదుకదా?" విమల్ భయపడుతున్నట్లుగా అన్నాడు.

"యూ డోంట్ వర్రీ మైడియర్ సన్ ... అంత భయంగా వుంటే ఒక పెగ్గు వేసుకో" అంటూ వినాయకరావు వెళ్ళి పోయాడు.

విమల్ రౌలెట్ టేబుల్ వద్దకు చేరుకుని, నెమ్మదిగా మనుష్యులని తోసుకుని అంచులకి ఆనుకుని నిలబడ్డాడు. రౌలెట్ టేబుల్... దాని చుట్టు వున్న వాళ్ళంతా విమల్ దృష్టిలో పడ్డారు. విమల్ మెల్లగా చేతిని పాంటు జేబులోకి పోనిచ్చాడు. అతను వూపిరి పీల్చకుండా స్థిరంగా నిలబడ్డాడు. నెమ్మదిగా పటర్ లా పనిచేసే దారాన్ని లాగాడు.

అంతలోనే గందరగోళం జరిగిపోయింది. విమల్ అత్యంత జాగరూకుడయి వుండటం ఎవరికో అనుమానం కలిగించింది. ఎన్నడూ కనిపించని విమల్ ని తముఖం అక్కడి వారిలో అనుమానం కలిగించింది. అతను జేబులోంచి చేయితీయక ముందే రెండు ఇనుప హస్తాలు అతణ్ని దృఢంగా పట్టి బంధించాయి.

విమల్ వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. అతని కిరుప్రక్కలా బల శాలులయిన ఇద్దరు వ్యక్తులు నిలబడి వున్నారు. వారి ముఖాల్లోంచి క్రూరత్వం తొంగి చూస్తోంది.

ఆ ఇరువురూ విమల్ ని దూరంగా లాగే ప్రయత్నం చేస్తు న్నారు. విమల్ కదల్లేదు. అతని వ్యాకులదృష్టి నాలు నలు వైపులా పరుగెత్తింది. కాని అతని కెక్కడా వినాయకరావు

కనిపించలేదు.

ఆ ఇరువురు మరింత దృఢంగా అతణ్ని బంధించి..."ఊ! అల్లరి చేయకుండా బయల్దేరు... లేకుంటే..." గద్దించారు.

ద్వారం వద్దకు వెళ్ళిన విమల్ ఒకసారి మళ్ళీ హాలంతా కలియ చూశాడు. దూరంగా ఒకమూల అతనికి వినాయక రావు కనిపించాడు. హాలులోవున్న కోలాహలంలో తను గొంతెత్తి అరిచినా తన అరుపు అతని వద్దకు చేరదు.

"ఊఁ! పద...!" ఒకతను గద్దించాడు.

ఆ ముగ్గురూ బయటకు వచ్చారు. బయట ద్వారంవద్ద ముందున్న కాపలా వాళ్లున్నారు. వాళ్లు విమల్‌ని చూసి గుసగుసలాడుకోసాగారు. విమల్ వెంటవున్న ఇద్దరూ అతణ్ని ఆ గది బయటకు తెచ్చారు.

"నన్నెక్కడికి తీసికెళుతున్నారు?" విమల్ అడిగాడు.

"మాట్లాడకుండా నడుస్తూండు. తరువాత అంతా తెలుస్తుంది..." ఒకతను కర్కశ స్వరంతో అన్నాడు.

అలా మూడునాలుగు కారిడార్‌లు నడిచిన తరువాత విమల్‌ని ఒకతలుపు ముందు ఆపారు. ఆ ఇరువురిలో ఒకతను తలుపు తట్టాడు. ఒకక్షణం తర్వాత వాళ్లు విమల్‌ని గదిలోకి తీసుకెళ్ళారు. గదిలో విశాలమయిన మెహాగనీ టేబుల్ వెనుక బుల్‌డాగ్‌లావున్న వ్యక్తి ఠీవిగా కూర్చుని వున్నాడు. అతని కళ్లు చింత నిప్పుల్లా వున్నాయి... "నా పేరు శక్తి సింగ్... ఈ క్లబ్‌కి మానేజర్ని..." అతను కుష్క స్వరంతో అన్నాడు.

"హల్లో!" విమల్ అన్నాడు. "నా పేరు విమల్..."

"ఇక్కడికి నీవెలా వచ్చావు?"

"నాకు జూదం ఆడటం సరదా... ఆడాలని వచ్చాను."

"నీ సరదా అడగలేదు. నీ విక్కడికి ఎలా వచ్చావని అడుగుతున్నాను."

"నేను వినాయకరావు వెంట వచ్చాను."

"వినాయక్..." శక్తిసింగ్ నుదురు చిట్లించి అన్నాడు. "నీవు వినాయకరావుని ఎరుగుదువా?"

"బాగా తెలుసు. మేమిద్దరం చిన్నప్పటి నుండి స్నేహితులం..."

"కొత్తవాళ్ళు ఇక్కడికి రావడం మా కిష్టముండదు." అతనన్నాడు, "మేము ఎలాంటి రిస్క్ తీసుకోవడం ఇష్టముండదు..."

"రిస్క్... ఎలాంటి రిస్క్?"

"మిస్టర్ —" శక్తిసింగ్ అన్నాడు... "నీవు తెలివయిన వాడివి. మేం చేస్తున్న ఈ గాంబ్లింగ్ బిజినెస్ విషయం... మా ప్రతికూలురకి తెలిసిందంటే... మేమెంతటి అపాయంలో ఇరుక్కుంటామో నీకు తెలుసు..."

విమల్ ఏమీ మాట్లాడలేదు.

"నీ వింతకుముందు ఎప్పుడయినా ఇక్కడికి వచ్చావా?"

"ఇక్కడి గాంబ్లింగ్ క్లబ్ లోకి రాలేదు. కాని, బయట వున్న ఎంటర్ టేన్ మెంట్ క్లబ్ లోకి చాలాసార్లు వచ్చాను. మీ డాన్సర్ ఎంజిలాని అడగండి..."

శక్తిసింగ్ కొద్దిసేపు మౌనంగా వుండి చెప్పసాగాడు... "మిస్టర్ విమల్! ఈ మా గాంబ్లింగ్ హౌస్ లోకి వచ్చే వాళ్ళ విషయంలో మేము చాలా జాగరూకతతో వుంటాం. అయినా అప్పుడప్పుడు ఈ వినాయకరావులాంటి వాళ్ళు ఏదో ఒక ట్రబుల్ తెస్తూంటారు. నీవు జూద గృహంలోకి వచ్చినందుకి నాకు బాధలేదు. కాని వినాయకరావు ముందు నిన్ను నా వద్దకు తెచ్చివుంటే బాగుండేది. ఎవరయినా స్పెషల్ మెంబర్స్ లోపలకు వచ్చారంటే మాకు చాలా భయంగా వుంటుంది."

"స్పెషల్ మెంబర్స్ అంటే...?"

"వృత్తిరీత్యా అపరాధులయిన వాళ్ళు...చాలా తప్పక డబ్బు సంపాదించేవాళ్ళు. పోలీసులు, రిపోర్టర్ లాంటి వాళ్లు లోపలకి రావడం మా కిష్టముండదు."

"కాని, నేను మీరు చెప్పినవాటిలో వేటికీ సంబంధించిన వాణ్ని కాను..."

"కాకపోవడం నీ వంటికి మంచిది...ఇంతకీ నీవు చేసే పనేమిటి?"

"వజ్రాల వ్యాపారం..." తక్కున జవాబిచ్చాడు విమల్.

"నీవు చెబుతున్నది నిజమేనని రుజువు చేయగలవా?"

"ఉన్నట్లుండి ఎలా చేయగలను. ఇలాంటి పరీక్ష ఎదురవుతుందని నేను అనుకోలేదు కదా..." విమల్ అన్నాడు.

"హూఁ!" శక్తిసింగ్ అన్నాడు..."జోగీ! ఒకసారి బాబుగారి జేబులు చెక్ చేయి" విమల్ వెనుక నిలబడి వున్న వాళ్ళతో అన్నాడు.

విమల్ బుర్ర వేగంగా పనిచేయటం మొదలు పెట్టింది. వాళ్లు తన్ను పరీక్ష చేసారంటే అయిపోయినట్లే. అతని జేబులో అతను భారత్ దినపత్రిక రిపోర్టర్ అని తెలిపే కాగితాలు వున్నాయి. కోట్ కాలర్ లో దాచివున్న కెమెరా బయటపడుతుంది.

జోగీ అనే అతను అడుగు ముందుకు వేశాడు.

"ఒక్క నిముషం..." విమల్ వెంటనే అన్నాడు.

జోగీ తక్కున ఆగాడు.

"నా జేబులో ఒక వుత్తరం వుంది. దానివల్ల నేను నిజంగానే వజ్రాల వ్యాపారస్తుణ్నని రుజువవుతుంది."

"చూపించండి..." శక్తిసింగ్ సందిగ్ధంగా అన్నాడు.

విమల్ హిప్ పాకెట్ లోకి చేయిపోనిచ్చి చురుగ్గా రివాల్వర్ ని బయటకు తీస్తూ ఒకవైపుకి గెంతాడు. "ఖబడ్దార్!"

విమల్ హెచ్చరించాడు. "మిస్టర్ శక్తిసింగ్! నీ మనుష్యులని వెనక్కి తప్పుకోమని చెప్పు. లేదా! నీ బుర్ర పేలిపోతుంది."

శక్తిసింగ్ సైగ చేసాడు.

తన ప్యాంట్ బెల్ట్‌లో దోపిన పిస్టల్ వైపు పోనిస్తున్న చేతిని తక్కున ఆపాడు జోగీ.

"మీరిద్దరూ చేతులు పైకెత్తి గోడవారగా నిలబడండి" విమల్ తన దగ్గరికి తెచ్చిన వారితో అన్నాడు.

ఆ ఇరువురూ గోడవద్దకు చేరుకున్నారు.

"గోడవైపు తిరిగి నిలబడండి..." మళ్ళీ ఆదేశించాడతను. అతని దృష్టి ఏమాత్రం శక్తిసింగ్ వైపునుండి మరలడంలేదు. ఆ ఇరువురూ గోడవైపు ముఖంపెట్టి నిలబడ్డారు.

"ఊఁ! నీవు నీ స్థానంలోంచి నిలబడు..." రివాల్వర్‌తో శక్తిసింగ్‌ని కవర్ చేస్తూ అన్నాడు. శక్తిసింగ్ చేతులు పైకెత్తి లేచి నిలబడ్డాడు.

విమల్ టెలిఫోన్ వైర్లు సాకెట్‌లోంచి లాగాడు.

"ఇంతకీ నీ కేమిటివి?" శక్తిసింగ్ అడిగాడు.

"అదంతా నీ కనవసరం. నీవు నన్ను బయటకు తీసుకుపోతున్నట్లు నీ అనుచరులకి చెప్పు. ఒకవేళ వాళ్ళేమయినా అతితెలివి చూపారంటే నీ ప్రాణాలు నీవిగావని గుర్తుంచుకో!"

"జోగీ!" శక్తిసింగ్ అన్నాడు. "విమల్ ఏమంటున్నాడో విన్నావా?"

వింటున్నానన్నట్లుగా జోగీ తలవూపాడు.

విమల్ సైగ చేయటంతో శక్తిసింగ్ బయటకు నడిచాడు. బయటకు రాగానే తాళంవేయమని ఆదేశించాడు విమల్. శక్తిసింగ్ ఆ గదికి తాళంవేశాడు.

విమల్ తన రివాల్వర్ బారెల్‌ని అతని ప్రక్క టెముక

లకు ఆనించి అన్నాడు—"ఊఁ! ముందుకిపద. బయటకు తీసుకెళ్ళు. దారిలో ఎవరికయినా ఏదయినా సైగ చేశావంటే నా మాట ఎలావున్న ముందు నీవు చస్తావు. తెలిసిందా...?"

"యస్;" అన్నాడతను. అతని ముఖం భయంవల్ల పాలి పోయింది.

శక్తిసింగ్ ముందుకి సాగాడు. అతన్ననుసరించాడు విమల్. మూడు నాలుగు కారిడార్స్ దాటిం తర్వాత వాళ్ళిద్దరూ క్లబ్ డోర్ ముందున్నారు. అక్కడ కాపలావున్న సెంట్రీలు విమల్ ని ఆశ్చర్యంగా చూశారు. విమల్ వారిని చూసి మందహాసం చేశాడు. శక్తిసింగ్ 'అపాయం! లోపలకు రాకూడదు' అని వున్న తలుపువైపు సాగాడు.

"ఇటెక్కడకి?" విమల్ అడిగాడు.

"ఇది కంట్రోల్ రూం..." శక్తిసింగ్ అన్నాడు. "క్రింద డ్రాయింగ్ రూంలోని తలుపుని యిక్కడినుండి తెరవాల్సి వుంటుంది."

ఇద్దరూ లోపలకు ప్రవేశించారు.

అదో చిన్న కాబిన్. అందులో ఒకే ఒక వ్యక్తి కూర్చుని వున్నాడు. అతని ఎదురుగా కంట్రోలింగ్ పానెల్ లా వున్న యంత్రముంది. దానిపై ఎర్రగా, పచ్చగా బల్బులు వెలుగుతున్నాయి. ఎదురుగా గోడపై అయిదు టెలివిజన్ స్క్రీన్లున్నాయి. అందులో ఒక దానిలో గాంబ్లింగ్ హాలులోని దృశ్యం కనిపిస్తుంది. రెండవ స్క్రీన్ పై క్రిందవున్న బార్ కౌంటర్ అగుపించసాగింది. మరో స్క్రీన్ లో కేబ్రె డాన్సర్ కనిపిస్తూంది. మిగిలిన రెండు స్క్రీన్లు ఖాళీగా వున్నాయి.

ఆపరేటర్ శక్తిసింగ్ ని చూడగానే విష్ చేశాడు.

"క్రిందికి వెళ్ళాలి...లిఫ్టు ఇక్కడే వుందా?"

"యస్" ఆపరేటర్ అన్నాడు.

ఆ ఇరువురూ తిరిగి బయటకు వచ్చారు.

వాళ్ళిద్దరూ కంట్రోల్ రూంలోంచి బయటకు వెళ్ళగానే ఆపరేటర్ పానెల్ పైవున్న రిసీవర్ అందుకుని చురుగ్గా డయల్ చేయసాగాడు. అవతలినుండి జవాబురాగానే గబగబా చెప్పసాగాడు.

"సర్! నేను కంట్రోల్ రూం ఆపరేటర్ని... నాకిక్కడేదో సందేహంగా వుంది. ఇక్కడ ఒకతను శక్తిసింగ్ గారిని బలవంతంగా తన వెంట తీసుకెళుతున్నట్లుంది. ఆ మనిషి చేతుల్లో రివాల్వర్ వున్నట్లు నా అనుమానం..."

విమల్, శక్తిసింగ్ లు లిఫ్టులోకి చేరుకున్నారు. బటన్ నొక్కగానే లిఫ్టు కదిలింది. కొద్దిసేపటి తరువాత లిఫ్టు ఆగింది. ఇరువురూ కారిడార్ లోకి వచ్చారు.

శక్తిసింగ్ పెద్ద పెద్ద అంగలతో ఆ గోడవద్దకు చేరుకున్నాడు. వాళ్ళక్కడకు చేరుకునే సరికి గోడ పక్కకు తొలగి ఆగిపోయింది. గోడలో ఒక్కే వ్యక్తి దూరి వెళ్ళగలిగే త్రోవ ఏర్పడింది.

"వాటీజ్ దిస్? ఈ గోడ ఇంకా ఎందుకు జరగటం లేదు?"

"అంటే..."

"నేను వచ్చినప్పుడు ఇది ఇంకా విశాలంగా తెరుచుకుంది కదా?"

"ఓహ్! బహుశా మిషన్ లో ఏదో పొరపాటు జరిగినట్లుంది."

"సరే! నీవు ముందుపద..." విమల్ తన రివాల్వర్ ని అతని వీపుకానించి అన్నాడు. "నన్ను మోసం చేయాలని మాత్రం ప్రయత్నం చేయక..."

శక్తిసింగ్ ముందుకి నడిచాడు. అతని వీపు నానుకునే విమల్ రివాల్వర్ చేయికూడా సాగింది. అప్పుడే అనుకోని

ఆకస్మిక సంఘటన జరిగింది. విమల్ రివాల్వర్ చేతిపై బలంగా ఒక దెబ్బపడింది. అతను బాధతో విలవిల్లాడాడు. రివాల్వర్ అతని చేతిలోంచి జారిపోయింది.

గోడ చాటునుండి ఒక వ్యక్తి చేతిలోవున్న ఇనుప చువ్వతో ఎదుటికి వచ్చాడు. శక్తిసింగ్ రివాల్వర్ అందు కున్నాడు.

అప్పుడే బయటహాలుకి, కారిడార్ కి మధ్యవున్న తలుపు తెరుచుకుంది. ఆ వెంటనే 'ధ నేల్' మన్న శబ్దంతోపాటు ఆ గదిలో చీకటి అలుముకుంది. "విమల్! పరుగెత్తు" ఎవరో గట్టిగా అరవడం వినిపించింది విమల్ కి.

ప్రాణాలపై ఆశవదిలి పరుగెత్తాడు విమల్. ఆ చీకట్లో అతను ఎవరినో గుద్దుకున్నాడు. కాని అతను ఆ వ్యక్తి చేతికి దొరక్కుండా తప్పించుకున్నాడు.

ఎవరో ఆ చీకట్లో రివాల్వర్ పేల్చారు. బుల్లెట్ అతని ప్రక్కనుండి దూసుకుపోయింది. అతను తలుపు వద్దకు రాగానే "రన్! క్విక్" అతనికి మళ్ళీ వినిపించింది.

విమల్ క్లబ్ హాలువైపు పరుగెత్తసాగాడు. వెనుక తనను హెచ్చరించిన వ్యక్తికూడా వున్నాడు. తలుపు తెరుచుకుని హాలులోకి వచ్చారు.

వెలుగులో తనను హెచ్చరించిన వ్యక్తిని చూడగానే విమల్ ఆశ్చర్యంతో "అరే! నువ్వా!" అన్నాడు.

నిర్మల్ కుమార్ చిన్నగా మందహాసం చేశాడు.

"చేయి ఎలా వుంది?"

"పెకెత్తనీయటం లేదు. బొమిక విరగలేదు. అంతవరకు సంతోషం."

"థాంక్ గాడ్!" నిర్మల్ కుమార్ అన్నాడు.

"ఇక్కడి నుండి బయటపడదాం గురూజీ!" విమల్ అన్నాడు. అతని కంఠంలో కంపన స్పష్టంగా కనిపించింది.

"పద."

ఇద్దరూ ముఖద్వారం వైపుకి సాగారు. ముఖద్వారంవద్ద ఇద్దరు వ్యక్తులు నిలబడివున్నారు. నిర్మల్ కుమార్ తీక్షణంగా ఒకసారి చుట్టూ పరికించాడు. ద్వారంవద్ద నిలబడివున్న వ్యక్తుల్లాంటివాళ్ళు మరో అయిదారుమంది బయట ప్రహరీలో కార్ల వెనుక, చెట్ల వెనుక నక్కి వుండటం గమనించాడతను.

"పొజిషన్ బాగుండలేదు డియర్; లోపలకు పద" నిర్మల్ కుమార్ అన్నాడు.

ఆ ఇరువురూ తిరిగి గబగబా క్లబ్ హాలులోకి నడిచి ఒక టేబుల్ ముందు కూర్చున్నారు.

"నీ విక్కడికి ఎలా వచ్చావు?" విమల్ అడిగాడు.

"నేను నిన్ను వెంబడిస్తూ ఇక్కడికి వచ్చాను. నీవా మీసాలరాయుడితో లోపలకు వెళ్ళగానే నేనూ లోపలకు వచ్చాను. అప్పటికి మీరు మాయమయ్యారు. ఆ తరువాత నేనెంత గాలించినా మీరెలా మాయమయ్యారో తెలియ లేదు."

"ఆ గదిలో ఒక గోడ జరిగిపోతుంది. దాని కంట్రోల్ పానెల్ లోపలనుండి వుంది."

నిర్మల్ కుమార్ ఏమీ మాట్లాడలేదు.

"నీవు సమయానికి వచ్చావు గురూజీ! లేకుంటే నేను చచ్చుండేవాణ్ని," విమల్ కుమార్ కృతజ్ఞతతో అన్నాడు.

"అక్కడ లైట్లు ఎలా ఆరిపోయాయి?" విమల్ మళ్ళీ తానే అన్నాడు.

"కారిడార్‌లో లైట్లు నేనే ఆర్పాను. ఆ గదిలో వున్న ట్యూబ్ లైట్ పై ఒక స్టూల్ విసిరాను. ఇంతకీ విషయమేమిటి విమల్?" నిర్మల్ కుమార్ అడిగాడు.

చెప్పాలా, వద్దా అన్న సందిగ్ధంలో పడ్డాడు.

"నాన్సెన్స్;" నిర్మల్ కుమార్ చిరాగ్గా అన్నాడు.

"ఇంకా సందేహిస్తున్నావా?"

"గురూజీ!" విమల్ అన్నాడు. "నిజం చెప్పాలంటే నాకు చెప్పాలని లేదు. కాని నీ వల్ల నేను ప్రాణాలతో బయటపడ్డాను. ఆ కృతజ్ఞతతో చెబుతున్నాను."

"చెప్పు."

"పైన ఒక గాంబ్లింగ్ హౌస్ వుంది. అక్కడ పెద్ద ఎత్తున జూదం నడుస్తూంది. వేలకొద్ది రూపాయలు క్షణాలపై చేతులు మారుతుంటాయి. లోపల డ్రాయింగ్ రూంలోవున్న రహస్య ద్వారం జూదగృహంలోకి దారి తీస్తుంది."

"వండర్! కాస్మోపాలిటన్ నైట్ క్లబ్ పేరు ప్రఖ్యాతులు గల క్లబ్. కేవలం మనోరంజనార్థం... మానసికోల్లాసంకోసం ఏర్పాటు చేయబడింది. పెద్దమనుష్యు లెందరో వస్తారిక్కడికి..."

"అవును..." విమల్ మధ్యలోనే అన్నాడు. "ఆ పెద్ద మనుష్యులే పెద్ద ఎత్తున జూదం ఆడతారు. నేను లోపల నగరంలోని మూల స్తంభాల నెందరినో చూశాను. రుజువు కావాలంటే నీ మినియేచర్‌తో తీసిన ఫోటోని చూపించ గలను..." వుత్తేజంతో అన్నాడు విమల్.

"ఇక్కడ జూదం జరుగుతుందని నీకు ముందునుండే తెలుసా?"

"నమ్మకంగా తెలియదు. కేవలం అనుమానంపై ఇక్కడికి వచ్చాను. ఇక్కడ వినాయకరావు అనే మీసాలరాయుడు కనిపించాడు. అతనికి రెండు పెగ్గులు విస్కీ తాగించేసరికి అసలు బయట పెట్టడమేకాకుండా నన్ను లోపలకు తీసికెళ్ళాడు కూడా! అంతేకాదు. ఇక్కడ పెద్ద ఎత్తున బ్రోతల్స్ కూడా లభిస్తారు."

"ఇంత పెద్ద ఎత్తున అనాచారం జరుగుతుంటే ఎవరూ పట్టించుకోవడం లేదా?"

"అంతేకాదు గురూజీ! మన నగరంలో ఇలాంటివి అర డజన్‌కి పైగా వున్నాయి. నేను మరో స్థావరాన్ని చూడ లేదు కాని ప్రమాణాలు సేకరించాను. ఏదో ఒక గాంగ్ నగరంలో ఇలాంటి అనాచారాలని విస్తరింప చేయాలని ప్రయత్నం చేస్తోంది. ఆ గాంగ్‌కి కొందరు ప్రభుత్వోద్యోగుల సహాయంకూడా వుంది."

"వ్వాట్ నాన్సెన్స్ యూ ఆర్ టాకింగ్...?"

"నేను నిజం చెబుతున్నాను గురూజీ!" విమల్ కుడిచేతి పిడికిలిని ఎడమచేతిపై గుద్దుకుంటూ అన్నాడు, "ఒక్కసారి నన్నిక్కడినుండిబయటకు వెళ్ళనీ! ఆ తరువాత జరిగే కోలా హాలాన్ని చూడు. ఎందరో పెద్దమనుష్యులు ముఖాలపై నుండి ముసుగులు తొలగి పోయినంత మాత్రాన్నే గుండెలదరి చస్తారు."

"నిన్ను గురించి ఆ గాంగ్‌కి తెలుసా?"

"తెలియదు; నేనేమి చేస్తున్నానో ఎవరికీ తెలియదు. మా సంపాదకునికి కూడా తెలియదు. ఇవాళే మొదటగా వీళ్ళదృష్టిలో పడ్డాను. అయినా నేను వాళ్ళకు ఎంత అపాయకారినో వీరికి తెలియదు. నా కోట్ కాలర్‌లో వున్న కెమరా విషయం వీరికి తెలియదు."

"అయినా వీళ్ళు నిన్ను బయటకు వెళ్ళనీయ దలచుకో లేదు. క్లబ్ కాంపౌండ్ చుట్టూ వీళ్ళ గాంగ్ మనుష్యు లున్నారు. నీవు బయటకు వెళ్ళడం ఆలస్యం నీపని పూర్తి చేస్తారు. నీవు వీళ్ళకి కలిగిస్తున్న నష్టమేమిటో వారికి తెలి యదు. తెలిసిందంటే... ఇంతమందిలో కూడా నిన్ను చంప డానికి వెనకాడరు..." నిర్మల్ కుమార్ ఆలోచిస్తూ అన్నాడు.

"అయితే ఏం చేద్దాం?" విమల్ నెమ్మదిగా అన్నాడు. "నన్నెలాగయినా బయటకు చేర్చు గురూజీ!"

ఇద్దరూ మళ్ళీ బయటకు వచ్చారు. బార్ ద్వారంవద్ద

శ్ర కిసింగ్ నిలబడి వున్నాడు.

బార్ ద్వారానికి పదడుగుల దూరంలో మరో ద్వారం వుంది. దానిపై 'బిలియర్డ్స్ రూం' అని రాసివుంది. నిర్మల్ కుమార్, విమల్ చేయి పట్టుకుని బిలియర్డ్స్ రూంలోకి ప్రవేశించాడు.

బిలియర్డ్స్ టేబుల్ చుట్టూ ఆటగాళ్ళు 'క్యూ' చేతుల్లో పట్టుకుని నిలబడివున్నారు. గోడవారగా వున్న సోఫాల్లో కొందరు కూర్చుని వున్నారు.

బిలియర్డ్స్ టేబుల్ చుట్టూ నిలబడివున్న ఆటగాళ్ళలో వున్న ఒక వ్యక్తిని చూడగానే నిర్మల్ కుమార్ కళ్ళలో మెరుపులు మెరిసాయి.

"విమల్!" నిర్మల్ కుమార్ విమల్ చేయి నొక్కుతూ అన్నాడు. "మనం నిరపాయంగా బయట పడవచ్చనుకుంటాను..."

"ఎలా?" విమల్ ఆశగా అడిగాడు.

"టేబుల్ పై వంగి ఆడుతున్నాడు చూడు... అతను పోలీస్ సూపర్నెంట్... ఆయన నాకు బాగా తెలుసు..."

"ఎవరు? మజుందార్...?" విమల్ అడిగాడు. నిర్మల్ కుమార్, సూపర్నెంట్ మజుందార్లు మంచి మిత్రులని విమల్ కి తెలుసు.

"కాదు; ఇతను సూపర్నెంట్ శంభూప్రసాద్. వెస్ట్ జోన్ సూపర్నెంట్..."

"అయితే మన పని మరింత సులువవుతుంది గురూ! ఈ క్లబ్ కూడా వెస్ట్ జోన్ లోనే వుంది. శంభూప్రసాద్ గారు మనలను బయటకు పంపడంతో పాటు వెంటనే ఈ క్లబ్ పై రైడ్ కూడా చేయించవచ్చు."

"సరే! మాట్లాడుదాం...!"

బిలియర్డ్స్ టేబుల్ వద్దనుండి ఆయన పక్కకి తప్పుకోగానే

నిర్మల్ కుమార్ ఆయన వద్దకు వెళ్ళాడు. "నమస్తే; శంభూ ప్రసాద్ జీ!" అన్నాడు నిర్మల్.

"హల్లో యంగ్ మాన్; హౌ ఆర్ యూ...?" శంభూ ప్రసాద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఫైన్ థాంక్యూ! ఇతన్ని కలవండి. నా స్నేహితుడు విమల్... 'భారత్' దినపత్రిక రిపోర్టర్" విమల్ ని పరిచయం చేశాడు.

శంభూప్రసాద్, విమల్ తో చేయి కలిపాడు.

"ఇక్కడికి రెగ్యులర్ గా వస్తూంటావా?" అడిగాడు శంభూప్రసాద్ నిర్మల్ ని.

"లేదు; ఇవాళే మొదటిసారి అనుకోకుండా వచ్చాను. మీరిక్కడ వున్నారు. చాలా మంచిదయింది..."

"ఏం...? ఏమయింది??"

"ఒక భయంకరమయిన సంఘటన జరిగింది."

"ఏమిటి?"

"ఒక నిముషం నాతో రండి."

నిర్మల్ కుమార్, విమల్ లు శంభూప్రసాద్ ని ఒక మూలకి తీసుకెళ్ళారు. వీలయినంత సంక్షిప్తంగా విమల్ విషయాలని సూపర్నెంటుకి వినిపించసాగాడు. వింటున్నకొద్దీ అతని ముఖం గంభీరమవసాగింది.

"దిస్ యీజ్ ఫెంటాస్టిక్... రాదర్ అన్ బిలీవెబుల్!" చివరకు అన్నాడతను.

"నేను నిజం చెబుతున్నాను సర్;" విమల్ ఒత్తి పలికాడు.

"సూపర్నెంట్ జీ!" నిర్మల్ కుమార్ అన్నాడు. కనీసం "ఏడెనిమిదిమంది బయట విమల్ గురించి కాచుకుని వుండటం నేను గమనించాను."

"నాతో రండి..." శంభూప్రసాద్ నిర్ణయాత్మకంగా

అన్నాడు.

ఆ ఇరువురిని వెంటబెట్టుకుని శంభూప్రసాద్ బయటకు వచ్చాడు. కాని అతనికి అనుమానాస్పదమయిన వ్యక్తివరూ కనిపించలేదు.

శంభూప్రసాద్ వారిద్దరితో ప్రహరీ అంతా ఒకసారి తిరిగివచ్చాడు. ఆయన ప్రశ్నార్థకంగా నిర్మల్‌కుమార్‌ని చూశాడు.

"మిమ్మలని చూసి వాళ్లు ఎక్కడో దాక్కున్నట్లుంది..."

"కావచ్చు; పదండి లోపలికి..." శంభూప్రసాద్ అన్నాడు.

ముగ్గురూ లోపలికి ప్రవేశించారు.

"నిర్మల్! నీవు చూశానన్న ఆ డ్రాయింగ్ రూం... టెలివిజన్ కెమెరాలు చూద్దాం పద..." సూపర్నెంట్ అన్నాడు.

ఆ ఇరువురూ అతణ్ని కారిడార్‌లో వెంబడించారు.

"శంభూప్రసాద్‌జీ! ఇదిగో ఇక్కడే టెలివిజన్ కెమెరా వుంది..." అంటూ తల ఎత్తిన నిర్మల్‌కుమార్ నోరెళ్ళబెట్టాడు. అక్కడ టెలివిజన్ కెమరాకు బదులుగా ఒక బ్లాబ్ వేళ్ళాడుతోంది...

"యస్;" శంభూప్రసాద్ అన్నాడు.

"అరే! కొద్దిసేపటి క్రితం ఇక్కడ కెమరా చూశాను," దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ అన్నాడు నిర్మల్‌కుమార్.

"ఐసీ!" శంభూప్రసాద్ అవిశ్వాసంగా అన్నాడు.

"ఇంతకీ సీక్రెట్ వాల్ వున్న ఆడ్రాయింగ్ రూం ఏది?"

"ఇదే..." విమల్ అన్నాడు.

ముగ్గురూ ఆ గదివద్దకు వెళ్ళారు. గది తలుపులకి తాళం కప్ప వేళ్ళాడుతోంది. శంభూప్రసాద్ తాళాన్ని చూసి...

"దీనిపైనున్న దుమ్మని చూస్తుంటే ఈ మధ్య ఈ తలుపులని

తెరిచినట్లులేదు'' అన్నాడు.

''దుమ్ముని స్ప్రే చేసి వుండవచ్చు.''

''ఇందులోని గోడ జరుగుతుందని నీవు పూర్తిగా నమ్మక ముందా?''

''అవును'' విమల్ అన్నాడు.

''నీకూ క్కడానా?'' నిర్మల్‌ని అడిగాడు శంభూప్రసాద్.

''యస్.''

శంభూప్రసాద్ కేబ్రేహాలులోకి వెళ్ళి, ఒక నిముషం తరువాత తిరిగివచ్చాడు. ''నేను మేనేజర్ని పిలిపించాను,'' అనన్నాడు.

కొద్దిసేపటి తర్వాత శక్తిసింగ్ అక్కడికి వచ్చాడు.

''మిస్టర్ శక్తిసింగ్,'' శంభూప్రసాద్ గంభీరంగా అన్నాడు. ''నీవు నన్ను ఎరుగుదువా?''

''తెలుసు; మీరు సూపర్నెంట్ గారు'' శక్తిసింగ్ వినయంగా అన్నాడు. అతను నిర్మల్ కుమార్, విమల్ వైపు కన్నెత్తికూడా చూళ్ళేదు.

''ఈ గదిలో ఏముంది?'' తాళం వేసివున్న గదిని చూపించి అడిగాడు.

''పాత ఫర్నిచర్.''

''దీనిని తెరిపించు'' ఆజ్ఞాపించాడు.

''ఇప్పుడే తాళంచెవి తెప్పిస్తాను,'' అంటూ శక్తిసింగ్ వెళ్ళాడు. కొద్దిసేపటి తరువాత అతను ఒక వెయిటర్‌తో సహా వచ్చాడు.

వెయిటర్ చేతిలో ఒక తాళం చెవుల గుత్తివుంది. శక్తిసింగ్ సంకేతంపై వెయిటర్ తాళం తెరిచి లోపలకు వెళ్ళి స్విచ్చి నొక్కాడు.

అందరూ లోపలకు ప్రవేశించారు.

గదంతా పాత ఫర్నిచర్‌తో నిండివుంది. ఫర్నిచర్ పై...

గది నేలపై గోడలపై అంతటా అరంగుళం మందాన దుమ్ము పేరుకు పోయివుంది. తానంతకుముందు స్టూలు విసిరి పగల గొట్టిన ట్యూబ్ లైట్ గుర్తులు అసలులేవు. అంతా అయోమయంగా వుంది.

శంభూప్రసాద్ విమల్ వైపు చూశాడు.

విమల్ అనుమానంగా శక్తిసింగ్ కేసి చూశాడు. "కొద్ది సేపటిక్రితం ఈ గది డ్రాయింగ్ రూంలా అలంకరించి వుండింది," విమల్ అన్నాడు.

"ఎంత సేపటి క్రితం?"

"సుమారు అరగంట క్రితం..." విమల్ తన చేతి గడియారం చూసుకుని అన్నాడు.

"విమల్ చెబుతున్నది నిజమే!" నిర్మల్ కుమార్ అన్నాడు.

"ఊc!" శంభూప్రసాద్ అన్నాడు... "ఇంతకీ మీరు చెప్పిన ఆ గోడ ఏది?"

విమల్, నిర్మల్ కుమార్ లిద్దరూ ఒకసారి ఒక గోడను చూపించారు. అతను ఫర్నిచర్ ని తప్పించుకుని ఆ గోడ వద్దకు వెళ్ళి దానిని అక్కడక్కడ తట్టి చూశాడు.

"ఈ గోడలో నాకేలోపం కనిపించడం లేదు..."

"గోడలో ఏ విధమయిన లోపమూ లేదు..." విమల్ ఉత్తేజితుడయి అన్నాడు. "కాని... ఈ గోడ పక్కకు తొలగుతుంది. ఈ గోడ వెనుకనున్న కారిడార్ లో జూద గృహంలోకి తీసుకెళ్ళడానికి లిఫ్టు వుంది. నేను స్వయంగా అక్కడికి వెళ్ళాను. నేనా జూద గృహంలో ఒక ఫొటో కూడా తీసాను..."

"ఫొటో తీసావా...?" శంభూప్రసాద్ సీరియస్ గా అన్నాడు. "ఆ విషయం ఇంతకుముందు నువ్వు చెప్పలేదే?"

విమల్ తన కోట్ కాలర్ నుండి కెమెరాని తీసి చూపిస్తూ, "ఇందులో ఆ జూదగృహం ఫొటో వుంది"

అన్నాడు.

"నేనా ఫోటోని చూడాలి...ఆ కెమెరా ఇటివ్వు నేను దాని నిప్పుడే పోలీస్ లాబరెటరీకి పంపుతాను," శంభూ ప్రసాద్ చేయిచాస్తూ అన్నాడు.

"సారీ!" విమల్ ధృఢంగా అన్నాడు. "కెమెరా నే నివ్వను. కావాలంటే దాని కాపీ ఒకటిస్తాను."

"నీవు నాపైన నమ్మకం లేదా...?"

"ఇది నమ్మకం మాటకాదు సూపర్నెంటుగారూ! నా ప్రాణాలపై ఆశవదులుకుని దీనిని సంపాదించాను. మొదటగా ఇది భారత్ లోనే ప్రింటవ్వాలి. అదే నా సిద్ధాంతం." విమల్ చెప్పసాగాడు. "దీనిని నా నుండి వేరు కానివ్వ లేను."

శంభూప్రసాద్ మరింకేమీ మాట్లాడలేదు.

"సూపర్నెంటుగారూ! ఇప్పు డేమిటి చేయడం," నిర్మల్ కుమార్ అడిగాడు.

"మీరిద్దరూ నాకో విషయం చెప్పండి."

"ఏమిటి?" ఇద్దరూ ఒకేసారి అడిగారు.

"నిజంగా నే ఇందులో జూదగృహ ముందా?"

"అవును! నేను స్వయంగా చూశాను. నా కెమెరా లోని ఫోటో ఇందులో జూదగృహ ముందని నిరూపిస్తుంది" విమల్ అన్నాడు.

"వాట్ అబవుట్ యూ?" నిర్మల్ వైపు చూసి అడిగాడు సూపర్నెంట్.

"జూదగృహాన్ని నేనైతే చూళ్ళేదు. కాని ఈ గోడ జరగడం, దీని వెనుకనున్న కారిడార్ చూశాను."

"ఆల్ రైట్! నిర్మల్ నేను నీ స్నేహితుణ్ని గురించి ఎరగను. కాని నీ మాట నమ్మి నేను ఈ క్లబ్ ని వెదకడానికి సెర్చ్ వారెంట్ తెప్పించబోతున్నాను," అని

శంభూప్రసాద్ శక్తిసింగ్ వైపు తిరిగి, "మిస్టర్ ఈ గదికి తాళంవేసి తాళం చెవులు నాకివ్వు," ఆదేశించాడు.

"ఎందుకు?" సంభాషణ అంతా విన్నా అడిగాడు శక్తిసింగ్.

"ఈ క్లబ్‌లో రహస్యంగా జూదం సాగుతూందని నాకు నమ్మకంగా తెలిసింది. నేను క్లబ్‌ని సర్చ్ చేయించ బోతున్నాను."

శక్తిసింగ్ తాళంవేసి తాళం చెవులు శంభూప్రసాద్‌కి అందించాడు.

"టెలిఫోన్ ఎక్కడుందో చూపించు."

శక్తిసింగ్ వారిని ఒక ఆఫీసులాంటి గదిలోకి పిలుచుకు వచ్చాడు. అందులో టెలిఫోన్ వుంది. సూపరెన్టెంట్ అందరినీ బయిటవుండమని, తానుమాత్రం లోపలకు వెళ్ళి ఫోన్ చేయసాగాడు.

"పదిహేను ఇరవయి నిముషాల్లో ఇక్కడికి పోలీసులు సెర్చ్ వారెంట్‌తో వస్తున్నారు" బయటకు వచ్చిన శంభూప్రసాద్ చెప్పసాగాడు. "నేను మీ వెంట పోలీసులని ఎస్కార్ట్‌గా పంపుతాను. వాళ్ళు మిమ్ములని ఎక్కడ కావాలంటే అక్కడ వదిలి వస్తారు. సరేనా?"

"ఓ. కే" విమల్, నిర్మల్‌కుమార్ లిరువురూ ఒకే సారి అన్నారు.

"నీవు ఆ ఫొటో ప్రింటొకటి వీలయినంత త్వరగా పంపాలి తెలిసిందా?" విమల్‌ని చూసి అన్నాడు.

"మంచిది సార్," విమల్ సంతోషంగా అన్నాడు.

సరిగ్గా పదిహేను నిమిషాలకంతా మూడు ట్రక్కులలో కనీసం నలభయిమంది పోలీస్ కానిస్టేబుల్స్ వచ్చారు. శంభూప్రసాద్ పోలీస్ రక్షణలో నిర్మల్, విమల్‌లను

పంపించాడు. ఇద్దరు ఆయుధధారులని, వారి ఇంటివద్ద కాపలా వుండమనికూడా ఆదేశించాడు. అందుకు విమల్ ఒప్పుకొన్నాడు. కాని నిర్మల్ తనకు కాపలా అనవసరమని నిరాకరించాడు.

విమల్ తన హిందూస్తాన్‌లోనూ, నిర్మల్‌కుమార్ తన 'హోండా'పై కూర్చుని, శంభూప్రసాద్‌కి గుడ్‌బై చెప్పి, బయలుదేరారు. వారి వెనుక ఒక పోలీస్ జీప్ బయలు దేరింది.

3

విమల్ తన ఫ్లాట్‌కి చేరుకునేసరికి రాత్రి ఒకటిన్నర అయింది.

అతను ఫ్లాట్‌లోకి వెళ్ళగానే హీటర్‌పై టీ చేసుకుని తాగాడు. అయిదు నిముషాలు సిగరెట్ పీలుస్తూ విశ్రాంతి తీసుకుని పనిచేయడంలో మునిగిపోయాడు.

అతను మినియేచర్ కెమెరానుండి నెగెటివ్ తీసి దానిని డెవలప్ చేసి, దానివి మూడు ప్రింట్లు తయారుచేశాడు. ఒక ప్రింట్‌ని ఒక కవరులోవేసి కవరుపై సూపర్నెంట్ శంభూ ప్రసాద్ అని రాశాడు.

జాగ్రత్తగా తన ఫ్లాట్‌లోంచి బయటకు వచ్చాడు విమల్. బయట లాంప్‌పోస్ట్ నానుకుని ఆయుధధారుడయిన కానిస్టేబుల్ అప్రమత్తతతో నిలబడివున్నాడు. విమల్ బయటకు రావడంచూసి కానిస్టేబుల్ దగ్గరకు వచ్చాడు.

"ఈ కవరు సూపర్నెంట్‌గారికి అందచేయాలి," కవరిస్తూ అన్నాడు విమల్.

"వెళ్తాను. కాని మరో అరగంట వరకు ఫ్లాట్‌లోంచి బయటకు రాకండి. ఎవరికి తలుపులు తీయవద్దు. అరగంటలో నేను తిరిగివస్తాను," కానిస్టేబుల్ అన్నాడు.

"మంచిది."

కానిస్టేబుల్ వెళ్ళిపోగానే విమల్ లోపలినుండి తలుపులు మూసివచ్చి తన టేబుల్ ముందు కూర్చుని బల్లసొరుగు తాళం తీసాడు. సొరుగులోంచి ఒక కట్ట కాగితాలను తీసాడు. అందులో కొన్ని కాగితాలు టైప్ చేసివుంటే, కొన్ని షార్ట్‌హాండ్‌లో వున్నాయి...మరికొన్ని చేత్తో రాసి వున్నాయి. చిందరవందరగా వున్న ఆ కాగితాలను సరి చేశాడు విమల్.

ఆ తరువాత అతను టైపురైటర్‌ని తన ముందుకిలాక్కుని రోలర్‌లో రెండు ఫుల్‌స్కేపు కాగితాలు ఎక్కించి మధ్యన కార్బన్ బిగించి, టైపుచేయడం మొదలుపెట్టాడు.

ఉదయం ఏడుగంటలవరకు అతను యాభయిపేజీల రిపోర్ట్ టైపుచేశాడు. టైపుచేసిన వాటిలోంచి కార్బన్ కాపీ వేరు చేశాడు. తరువాత కొన్ని ఫొటోస్టాట్ కాపీలు, కొన్ని ఫొటోగ్రాఫిక్ ప్రింట్లు ఆ కాగితాలతో జతచేశాడు. వాటన్నింటిని ఒక పెద్ద కవరులో వేసి అంటించి, ఆ కవరుని తన బ్రీఫ్‌కేస్‌లో పెట్టుకున్నాడు.

ఆ రిపోర్ట్ యొక్క కార్బన్ కాపీని, కొన్ని నెగటివ్స్‌ని కొన్ని ఫొటోలని మరో కవరులో వేసి, దానిని సూట్‌కేస్‌లో వేసి తాళంవేశాడు. సూట్‌కేస్ అందుకుని, అతను తన ఫ్లాట్‌లోంచి బయటకువచ్చి పైఅంతస్తుకి చేరుకున్నాడు. పైఅంతస్తులో ఒక ఫ్లాట్ ముందాగి కాల్‌బెల్ నొక్కాడు.

ఒక నిముషం తర్వాత విమల్ మిత్రుడు సాగర్ తలుపు తెరిచాడు.

"నీతో చిన్నపనుండి వచ్చాను," లోపలకు ప్రవేశించాడు విమల్.

"ఏమిటది?"

"ఈ సూట్‌కేస్‌ని నీవద్ద వుంచుకోవాలి."

"ఓ కే...ఏముందందులో?"

"నా వృత్తికి సంబంధించిన కొన్ని ముఖ్యమయిన కాగితాలు. అంతే."

"దీన్ని నీవద్దనే ఎందు కుంచుకోకూడదు?"

"సాగర్! ఎదురు ప్రశ్నలు వద్దు; దీన్ని నీవద్ద దాస్తావా లేక..." విమల్ కొంచెం చికాగ్గా అని వెనక్కి తిరిగాడు.

"అరే! ఊరికే ఎందుకలా ఎగిరిపడుతున్నావు. నేనేదో మాట వరుసకి అడిగాను. జవాబివ్వడం, ఇవ్వకపోవడం నీ ఇష్టం. సరే ఇలా ఇవ్వు," సాగర్ ఖిన్నవదనంతో అన్నాడు.

"సారీ, సాగర్!" విమల్ క్షమించమన్నట్లుగా అన్నాడు. "నా బుర్ర పనిచేయడంలేదు. బాగా అలసిపోయాను."

"రాత్రి నిద్రపోలేదా?" మిత్రుని పరిస్థితిని అర్థంచేసుకుని అన్నాడు సాగర్.

"లేదు, రాత్రంతా పనిచేస్తూ వుండిపోయాను."

"టీ తయారయి వుంటుంది, తెప్పించమంటావా...టీ త్రాగావంటే సర్దుకోవచ్చు" లోపలిగదివైపు తలతిప్పుతూ "రాణీ! మీ మరిదిగారికో కప్పు టీ తీసుకురా!" అన్నాడు.

"అరెరె...ఇప్పుడొద్దు. నేనింకా ముఖమయినా కడగలేదు. వద్దు వదినా. నేను వెళుతున్నాను," బిగ్గరగా అని బయటకువచ్చి తన ఫ్లాట్ వైపుకి సాగాడు విమల్.

తన ఫ్లాట్ లోకి రాగానే హీటర్ పై టీకి నీళ్ళు పడేసి టవలందుకుని బాత్ రూంలోకి వెళ్ళాడు. పదినిముషాలకంతా స్నానపానాదులు ముగించుకుని బయటకు వచ్చాడు. టీ తయారుచేసుకుని టీ కెటిల్ తోపాటు డ్రెస్సింగ్ రూంలోకి ప్రవేశించాడు. బిస్కట్లుతింటూ, టీ త్రాగుతూనే దుస్తులు వేసుకోవడం ముగించాడు.

అయిదు నిముషాల తర్వాత విమల్ ఫ్లాట్‌కి తాళంవేసి రోడ్డుమీదికి వచ్చాడు. ఆ కానిస్టేబుల్ ఉదయం ఎప్పుడో వెళ్ళిపోయినట్లున్నాడు.

విమల్ పబ్లిక్‌బూత్‌నుంచి నిర్మల్‌కుమార్‌కి ఫోన్ చేశాడు. కనెక్షన్ దొరకగానే "హల్లో! గురూజీ! విమల్‌ని మాట్లాడుతున్నాను..." అన్నాడు. "రాత్రిసర్చ్ వారంట్‌తో క్లబ్‌ని అంగుళంగుళం వెదికిస్తానని అన్నాడు కదా! నీకేమయినా రిజల్ట్ తెలిసిందా?" ఆతురతగా అడిగాడు విమల్.

"చాలా గందరగోళం జరిగింది డియర్! ఏంచేయాలో తోచటంలేదు," నిర్మల్‌కుమార్ భారంగా అన్నాడు.

"ఏమయింది?"

"పోలీసులు ఆ క్లబ్‌ని అంగుళమంగుళం గాలించి వదిలారు. కాని ఎక్కడా జూదగృహంలేదు. సూపర్నెంట్ శంభూప్రసాద్ క్లబ్ బిల్డింగ్‌ని జాగ్రత్తగా సోదాచేశాడు. ఆయన వుద్దేశంలో... రౌలెట్ టేబుల్‌లాంటి విశాలమయిన టేబుల్ గాని, యాభయి అరవయిమంది రహస్యంగా వుండడానికి వీలుగల రహస్యస్థావరం లేదు. అరగంట క్రితమే శంభూప్రసాద్‌గారు ఫోన్‌చేసి చెప్పారు."

"కాని, నేను చూసిందానికి ఏమంటావు?" విమల్ ఉత్తేజితుడయి అడిగాడు.

"ఏమో నేనుమాత్రం చూళ్ళేదు కదా!"

"డ్రాయింగ్‌రూంలో గోడపక్కకి తొలగటం నీవు చూశావుకదా?"

"అవును."

"మరి దానికేమంటావు?" అడిగాడు విమల్.

అవతలినుండి నిర్మల్‌కుమార్ ఏవిధమయిన జవాబు ఇవ్వలేదు.

"హల్లో! నిర్మల్!" విమల్ పిలిచాడు.

"చూడు విమల్! ఆ బిల్డింగ్ లో గాంబ్లింగ్ హౌస్ లేదు. అంతవరకు నేనూ ఒప్పుకుంటాను..." నిర్మల్ కుమార్ మెల్లిగా అన్నాడు.

"అంటే నీకు నా మాటపై నమ్మకం లేదా?"

"తప్పకుండా నమ్ముతాను. కాని, నేనన్నేది ఏమిటంటే, నిన్నా బిల్డింగ్ నుండి దూరంగా తీసుకెళ్ళారు. డ్రింక్స్ మత్తులో నువ్వా విషయాన్ని గమనించలేకపోయావు."

"నో. అలాంటిదేమీ జరుగలేదు" విమల్ బిగ్గరగా అన్నాడు.

"అలాకాకుంటే నువ్వు ఏదో కలగని వుండాలి."

"పోలీసులు ఆ గోడను పరీక్ష చేశారా?"

"ఆఁ! అది ఆ క్లబ్ కి చివరిగోడ. గోడకు అవతలివైపు క్లబ్ పార్షన్ ఏమీలేదు."

"వాళ్ళు దానిని కూలగొట్టి చూడాల్సింది."

"విమల్! వాట్ నాన్సెన్స్ యూ ఆర్ టాకింగ్" నిర్మల్ కుమార్ విసుగ్గా అన్నాడు. "చెప్పడంలో, చేయడంలో చాలా మార్పు వుంటుంది. ఇప్పటికి జరిగిందానికే శక్తిసింగ్, ఐ. జి. కి రిపోర్ట్ ఇస్తానని కూర్చున్నాడు."

"నేను సూపరెంటెంట్ గారికి అక్కడ తీసిన ఫోటో పంపించాను..."

"అది జూదగృహంలో తీసినఫోటో...అందులో సందేహం లేదని చెప్పారు. కాని, ఆ ఫోటోకి, కాస్మాపాలిటన్ కి ఏవిధమయిన సంబంధం లేదు. ఆ ఫోటోలోని స్థానం ఆ నైట్ క్లబ్ ది కాదు."

విమల్ ఒకసారి దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు. "సూపరెంటెంటు గారు ఇంకా కొంచెం స్ట్రాంగ్ ఆక్షన్ తీసుకుని వుండాల్సింది."

"ఇప్పటికే ఆయన చేసిన దానికి పశ్చాత్తాప పడుతున్నారు. ఒక తాగుబోతు కథనంవిని ఇదంతా చేసినందుకి బాధపడుతున్నారు."

"మైగాడ్! నిర్మల్! నేను త్రాగుబోతునీకాను, అది కథనమూకాదు. నూటికి నూరుపాళ్ళు వాస్తవం."

"కామ్ డౌన్ డియర్...కామ్‌డౌన్. నీ మాటలు నేను నమ్ముతాను. కాని ఇతరులకి అది కథనంలాగే వుంటుంది."

"ఆల్ రైట్—" విమల్ అన్నాడు. "త్వరలోనే ఇది కథనం కాదని ప్రజలకు తెలిసిపోతుంది. ఇవాళే నేను సంపాదించిన డైనమైట్‌కి అగ్గిపుల్లగీసి అంటిస్తున్నాను... ఇవాళ్టి 'భారత్'లో అంతా ప్రింటవుతుంది. కాగితాలతో ఎడిటర్ వద్దకి వెళుతున్నాను. అప్పుడయినా పోలీసులు నిద్ర మత్తు వదలుతారో లేదో చూద్దాం."

"ఓ కే...ఒక రిపోర్టర్‌గా మనం చేయాల్సింది మనం చేస్తాం. విష్ యూ గుడ్‌లక్. కాని నీవు వేసే ప్రతిఅడుగు ధృఢంగా వుండాలని మరచిపోవద్దు."

"ష్యూర్!"

"ఆల్ రైట్; గుడ్‌లక్ అగైన్."

"థాంక్స్" రిసీవర్ క్రేడిల్ చేశాడు విమల్.

తన కారులో కూర్చుని అతను తమ దినపత్రిక కార్యాలయానికి వెళ్ళాడు. అతను నేరుగా సంపాదకుని గదిలోకి వెళ్ళి "నేను మీతో కొంచెం మాట్లాడాలి" అన్నాడు.

"ఏమిటి విషయం?"

"విషయం చాలా గంభీరమయినది."

"కూర్చో."

విమల్ సంపాదకుని కెదురుగా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. తన బ్రీఫ్‌కేస్ తెరిచి, తను తయారు చేసిన కాగితాలను ఎడిటర్ ముందుంచాడు.

"ఏమిటది?" అడిగాడు ఎడిటర్.

"ఒక నెలగా నేను శ్రమపడి,ఏర్చికూర్చిన డైనమైట్."

ఎడిటర్ ఒకసారి విచిత్రంగా విమల్ ముఖంలోకి చూశాడు. ఆ కాగితాలను అందుకుంటూ "ఇంతకూ ఏమిటిది?" మళ్ళీ అడిగాడు.

"మీరే స్వయంగా చూసుకోండి."

"ఆల్ రైట్...!" అని ఎడిటర్ ఆ కాగితాలను చూడసాగాడు. మొదట అతను ఫొటోగ్రాఫ్స్ చూశాడు. తరువాత అతను రిపోర్ట్ ని అక్కడక్కడ చూశాడు. అతని నేత్రాలు విస్ఫారితమయ్యాయి. ఆశ్చర్యంగా విమల్ కేసి చూశాడు.

విమల్ ప్రశాంతంగా కూర్చున్నాడు.

తన చేతిలోని టైంబాంబు ఏ క్షణంలోనైనా పేలవచ్చన్నట్లుగా చూశాడా రిపోర్టుని. "నీవు వెళ్ళి నీ సీటులో కూర్చో. నేను దీనిని జాగ్రత్తగా పరిశీలించి నిన్ను పిలిపిస్తాను" విమల్ తో అన్నాడు ఎడిటర్.

"మంచిది" అని లేచాడు విమల్.

సుమారు రెండుగంటల తర్వాత ఎడిటర్ విమల్ ని పిలిపించాడు. తనని ఎవరో హిప్నటైజ్ చేశారేమో అన్నట్లుగా వుంది సంపాదకుని ముఖం.

"ఇదంతా నీవే చేశావా?" ఆందోళనగా అడిగాడు సంపాదకుడు.

"అవును..." గర్వంగా అన్నాడు విమల్.

"ఈ విషయం నీ వింతవ ముందుప్పుడూ చెప్పలేదు."

"సరయిన ప్రమాణాలు లభించేవరకు ఎవరికి ఏమీ చెప్పకూడదనుకున్నాను అంతే!"

"వండర్!"

"ఇందులో చాలామంది పెద్ద మనుష్యుల పేర్లున్నాయి"

సంపాదకుడు తిరిగి తనే అన్నాడు. "ఇదంతా నిజమేనా?" విమల్ వైపు సందిగ్ధంగా చూశాడు.

"ఇదంతా అబద్ధమని మీరనుకుంటున్నారా?" ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు విమల్.

"లేదు, నీవు చాలా పటిష్టమయిన ప్రమాణాలను సంపాదించావు. కాని నాకెందుకో ఇదంతా అబద్ధమయితే బాగుండుననిపిస్తూంది."

"ఈ రిపోర్ట్‌లోని ప్రతి అక్షరమూ నగ్నసత్యం."

"యస్" సంపాదకుడు బరువుగా నిట్టూర్పు వదిలి అన్నాడు. "బట్, అయామ్ సారీ! నేను దీనిని ప్రింటుకి పంపలేను."

"ఎందుకు??" ఉలిక్కిపడ్డాడు విమల్... "మీకింకా సందేహం వుందా?"

"ఊహుఁ! అలాంటిదేమీ లేదు."

"మరి ప్రింటుకి ఎందుకు పంపనంటున్నారు?"

"ఇందులో నగరంలోని పెద్ద మనష్యుల పేర్లు చాలా వున్నాయి. అందులో ఒకతను మన పత్రిక యజమాని పట్టాభిరామ్‌గారికి ప్రాణస్నేహితుడు కూడా!"

"అయితే ఏమయింది? నిజాన్ని మరుగుపరచాలని మన యజమాని అనుకుంటారని నేననుకోను."

సంపాదకుడు మరి మాట్లాడలేదు.

"ఒక దినపత్రిక ఎడిటర్‌గా మీకూ కొన్ని బాధ్యతలున్నాయి" విమల్ అన్నాడు.

"నా బాధ్యతలేమిటో నాకు తెలుసు."

"అయితే ఈ రిపోర్టుని ప్రింటుకి పంపండి."

"నెవర్!" సంపాదకుడు కఠినంగా అన్నాడు.

"మీరు మీ బాధ్యతనుండి దారి తప్పుతున్నారు. ఈ బాధ్యతను నెత్తిన వేసుకోవడానికి భయపడుతున్నారు,"

విమల్ బల్లగుద్దుతూ అన్నాడు.

"కాదు; కేవలం జాగ్రత్తపడుతున్నాను."

"నా వుద్దేశంలో మీరు మీ కర్తవ్యాన్ని పాటించడం లేదు...అంతే!"

"నీవు నన్ను ఒత్తిడి చేస్తున్నావు"

"లేదు;" విమల్ అసహ్యంగా అన్నాడు. "మీరు పిరికివాళ్ళనీ, బాధ్యతారహితులని, దేశం,చట్టం, ప్రభుత్వం పట్ల మీకెలాంటి గౌరవం లేదనీ, మీ అసలు రూపాన్ని మీకు చూపుతున్నాను."

"చూడు విమల్!" సంపాదకుడు నెమ్మదిగా అన్నాడు. "నేను కేవలం సంపాదకుణ్ని కాని, యజమానిని కానన్న విషయాన్ని నీవెందుకు మరిచిపోతున్నావు...నాకు వయస్సు చెల్లిపోయింది. నాలో, మీలాంటి యువక రక్తంలేదు. నాకున్న అధికారాలని వినియోగించి దీనిని ప్రచురించిన తరువాత, మన యజమానికి నా పని నచ్చకపోతే నేను ఈ సీట్లో ఉండడానికి బదులుగా రోడ్లో నిలబడాల్సి వుంటుంది. నేను భార్యపిల్లలు కలవాణ్ని. పెళ్ళికెదిగిన ఇద్దరు ఆడపిల్లలున్నారు. ఈ వుద్యోగంపోతే నేను వాళ్ళ వివాహం ఎలా చేయగలను...నువ్వే ఆలోచించు...ఈ రిపోర్టు ప్రింటయిన మరుక్షణం నగరంలో పెనుతుఫాన్ వీస్తుంది. ఇందులో కొందరి ప్రభుత్వోద్యోగుల పేర్లు కూడా వున్నాయి. వాళ్లు ప్రమాణాలు అడుగుతారు. పత్రిక పై డజన్‌కి పైగా మాననష్టం దావా లేస్తారు. ఈ రిపోర్టువల్ల షాక్ తిన్నవాళ్ళందరూ...ప్రెస్‌ని తగలబెడతారు... అప్పుడు ఈ పత్రికా వుండదూ...ఈ సంపాదకుడూ వుండడు. ఈ రిపోర్టుని ప్రచురించడం ఎంత అపాయమో ఇప్పుడు నీవే గంభీరంగా ఆలోచించు..." సంపాదకుడు ఆగాడు.

"నా యీ రిపోర్టు చూసి మీరు ఎగిరిపడతారను కున్నాను," విమల్ నెమ్మదిగానే అన్నాడు. "మీరు నన్ను మెచ్చుకుంటారనీ, దాంతో నా పరిశ్రమకి ఫలితం లభించిందని సంతృప్తిపడదామనుకున్నాను...ఎనీ హౌ...ఈ రిపోర్టు తప్పక ప్రింటవుతుంది. మీరు కాకుంటే మరొకరు ప్రింట్ చేసుకుంటారు...ఎవరూ ప్రచురించకుంటే నేను స్వయంగా ప్రచురిస్తాను. నిజాన్ని ప్రజలకు తెలుపుతాను. ఇందులో నా ప్రాణంపోయినా సరే!"

సంపాదకుడు ఏదో ఆలోచించాడు.

"నాకొక్క క్షణం టైమివ్వు. ఈ విషయం యజమానితో మాట్లాడుతాను."

విమల్ ఒక్క క్షణం ఆలోచించి "ఆల్ రైట్" అన్నాడు.

"నే నిప్పుడే ఆయనతో టెలిఫోన్‌లో మాట్లాడుతాను. ఆయన రమ్మంటే ఈ రిపోర్ట్ తీసుకుని ఆయన వద్దకు వెళతాను" అని టెలిఫోన్ అందుకున్నాడు.

అయిదు నిముషాలు ఫోన్‌లో మాట్లాడి, "విమల్! ఆ రిపోర్ట్ తీసుకుని నీవు ఇప్పుడే యజమానివద్దకు వెళ్లు... ఆయన నిన్ను చూడాలనుకుంటున్నారు."

"నే నెందుకు?"

"ఆ రిపోర్ట్‌లో ఏమయినా అనుమానాలుంటే నువ్వే వాటిని తీర్చగలవు. అందుకనే నిన్నే రమ్మంటున్నారు."

"మంచిది. నే నిప్పుడే వెళతాను" బ్రీఫ్‌కేస్ అందుకుని బయటకు నడిచాడు విమల్.

4

రాత్రి ఎనిమిది గంటలయింది. కాని హిల్‌రోడ్‌పై అప్పుడప్పుడు ఒకటి, అరా కార్లు వస్తూ పోతున్నాయి.

అది ఘాట్‌రోడ్. చలికాలం కావటం వలన మంచు కురు

స్తూంది. కారు హెడ్ లైట్స్ వెలిగించినా కూడా ఎక్కువ దూరం స్పష్టంగా కనిపించటం లేదు.

విమల్ అతి జాగ్రత్తగా కారు నడుపుతున్నాడు.

అతనికి అప్పుడే కుడివైపునుండి మరోకారు వస్తూ కనిపించింది. అది అతివేగంగా హెడ్ లైట్స్ లేకుండా వస్తూంది. అది విమల్ కారుని దాటుకుని అకస్మాత్తుగా ఎడమవైపుకి రాసాగింది.

విమల్ కంగారుపడ్డాడు. అతను బలంగా బ్రేక్ నొక్కి స్టీరింగ్ ని కుడివైపుకి తిప్పాడు. అతనికారు కుడివైపు పల్లంలో పడబోయి వెంట్రుకవాసిలో తప్పుకుంది.

పెద్దకారు ఇప్పుడు విమల్ కారుకి ఎడమ వైపు నేరుగా రాసాగింది.

విమల్ తన కారుని ఆపాడు. అతని శరీరం జలదరించింది. కారు పల్లంలో పడివుంటే...అనుకోగానే అతనిగుండె అదిరింది.

"రాస్కెల్; బాగా తాగినట్లున్నాడు. హెడ్ లైట్స్ కూడా ఆన్ చేయలేకున్నాడు" ఆ కారు డ్రయివర్ని మనస్సులోనే తిట్టాడు.

విమల్ మళ్ళీ కారు స్టార్ట్ చేశాడు. అతనతికష్టంగా ఒక ఫర్లాంగు దూరం వెళ్ళేసరికి పెద్దకారు మళ్ళీ ప్రత్యక్షమయింది. అది అతివేగంగా విమల్ కారు సైడుని గుద్దుతూ ముందుకి దూసుకుపోయింది. విమల్ కారు కుడివైపు హెడ్ లైట్ అద్దం ముక్కలు ముక్కలయింది. మళ్లీ ఒకసారి కారు పల్లంలో పడబోయి తప్పుకుంది.

విమల్ గుండెకాయ కుత్తుకలోకి వచ్చింది. తన కారుని కావలసే ఎవరో పల్లంలోకి తోసే ప్రయత్నం చేస్తున్నారని అతనికి అర్థమయింది. ఎవరో తనని హత్యచేసే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు.

రోడ్డు నిర్మానుష్యంగావుంది. ఎటువైపునుండికూడా సహాయం లభించే ఆశలేదు.

విమల్ కారుని బ్రాక్ చేసి ఆపాడు. స్టీరింగ్ వీల్ని తప తపలాడిస్తూ దీర్ఘంగా ఆలోచించసాగాడు. కారుని ముందుకి నడిపించే ధైర్యం కలగటం లేదతనికి.

అప్పుడే వెనుకనుండి ఏదో కారు వస్తున్నట్లుగా లైట్ల వెలుగు కనిపించింది. విమల్ వెంటనే కారుదిగి రోడ్డుకి అడ్డంగా నిలబడి ఆ కారుని ఆపే ప్రయత్నం చేశాడు. కాని ఆ కారు రివ్వున దూసుకుపోయింది. ఆ వెనుక మరో ట్రక్ వస్తోంది...దాన్నికూడా ఆపే ప్రయత్నం చేశాడు. అది ఆగ లేదు.

అప్పుడే ఎదుటినుండి మరోకారు వస్తూంది. దాన్నయినా ఆపాలని రోడ్డుకి అడ్డంగా నిలబడ్డాడు.

ఆకారు పదిగజాలకి దూరంలోకి రాగానే అది ఇంతకు ముందు తన కారుని గుద్దిన కారేనని గుర్తించి చురుగ్గాపక్కకి తప్పుకున్నాడు. కాకుంటే ఆ కారుక్రింద పడి నలిగేవాడు.

ఆ కారు కొంచెం ముందుకి వెళ్ళగానే కారులోంచి రివా ల్వర్ పేలింది. గుండు విమల్ తలపైనుండి దూసుకుపోయింది.

విమల్ వెంటనే తన కారువైపు పరుగెత్తాడు. వెనుక నుండి మళ్ళీ రివాల్వర్ పేలింది. అప్పటికే విమల్ కారులోకి చేరుకుని ఆక్సిలేటర్ బలంగా నొక్కాడు.

కారు ఒక్క ఉదటున ముందుకురికింది. పిచ్చివాడిలా తన కారుని పరుగెత్తించసాగాడు. అతని కారు రోడ్డు వారగా వుంచిన ఖాళీడ్రమ్ములని గుద్దుకుంటూ ముందుకి పోతోంది. విమల్ దృష్టి ఉండిఉండి రియర్ వ్యూ మిర్రర్ పై పడుతోంది.

ఉన్నట్లుండి వెనుక హెడ్ లైట్లు కనిపించాయి. ఆకారుని గుర్తించాడు విమల్. ఆక్సిలేటర్ పై అతనికాలి ఒత్తిడిఎక్క

తయింది. వెనుక కారులోనివాళ్ళు హెడ్ లైట్లు ఆర్పేశారు. దాంతో రియర్ వ్యూ మిర్రర్ లో ఆ కారు కనిపించడంలేదు.

ముందురోడ్డుపై ఒక అపాయకరమైన మలుపుంది. రోడ్డుకి కుడివైపు ఎత్తైయిన గుట్టవుంది. ఎడమవైపు లోతైన పల్లం వుంది. విమల్ తన కారుని కుడివైపుకోసాడు. వెనుకకారు విమల్ కారుకి సరిగ్గా బుల్లెట్ లా వెనుక దూసుకువస్తూంది.

విమల్ సడన్ గా బ్రేకులు వేశాడు.

వెనుకవస్తున్నకారు విమల్ కారు ప్రక్కనుండి దూసుకుపోయి విమల్ కారుకి ఎదురుగా గోడలా నిలబడింది. విమల్ కారు బలంగా ఆ కారు సైడుకి గుద్దుకుంది. దాంతో ఆ కారు విపరీతంగా ఊగిసలాడింది. ఆ కారులోంచి ఎవరో చావుకేక పెట్టారు.

తనకారు ఆ కారుకి గుద్దుకోగానే 'ధఢామ్!' అన్న శబ్దమయింది. విమల్ కారు విండ్ స్క్రీన్ ముక్కలు ముక్కలయి విమల్ పై పడ్డాయి. విమల్ ఛాతీ బలంగా స్టీరింగ్ వీల్ కి గుద్దుకుంది. మరుక్షణం తను గాల్లో తేలిపోతున్నట్లు అనుభూతి పొందాడు విమల్. క్రమక్రమంగా అతనికి స్పృహతప్పింది.

అతనికి తిరిగి స్పృహ వచ్చేసరికి ఒక ఎస్. ఐ., ముగ్గురు కానిస్టేబుల్స్ తన్ను చుట్టుముట్టి వుండటం గమనించాడు విమల్. అతని హిందూస్తాన్ వెనుక ఒక విలీస్ జీపు నిలబడివుంది.

ఒక కానిస్టేబుల్ విమల్ చేయిపట్టి బయటకు లాగాడు. పెద్దకారు వానుకొని ఒకవ్యక్తి నిలబడివున్నాడు. లెదర్ జాకెట్ వుందతని శరీరంపై. అతని తలపైనుండి రక్తం కారుతోంది. ఆ కారుకి రెండవవైపున్న తలుపు తెరుచుకుంది. ఒక కానిస్టేబుల్ ఆ కారుకి అటువైపువెళ్ళి టార్చి వెలుగుని పల్లంలోకి ప్రసరింపచేశాడు.

టార్చి వెలుగులో క్రింద ఒక వ్యక్తి పడివుండటం కనిపించింది విమల్ కి.

సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ సంకేతంపై అతను కిందికిదిగాడు. ఆ కానిస్టేబు లా వ్యక్తిని పరీక్షించి "ఇతనింకా బ్రతికివున్నాడు సార్!" క్రిందనుండే అరిచాడు.

"ఇక్కణ్నుంచి కొంచెందూరంలో ఒక బంగళావుంది. అక్కడికి వెళ్ళి అంబులెన్స్ కి ఫోన్ చేసిరా..." మరో కానిస్టేబుల్ ని చూసి ఆదేశించాడు ఇన్స్పెక్టర్.

కానిస్టేబుల్ వెళ్ళిపోయాడు.

"మీ కెక్కడ దెబ్బలు తగిలాయి?" ఇన్స్పెక్టర్ అవతల వ్యక్తిని అడిగాడు.

"తలపై బలమయిన గాయాలయినాయి."

"మీకు?" విమల్ ని ప్రశ్నించాడు.

"అక్కడక్కడ గీసుకుపోవడం తప్ప బలమైన దెబ్బలు తగల్లేదు."

"ఆక్సిడెంట్ ఎలా జరిగింది?"

విమల్ ఏదో చెప్పబోతూండగానే అవతలివ్యక్తి గబగబ చెప్పసాగాడు. "ఇతను బహుశా బాగా త్రాగివున్నట్లున్నాడు. ఇతను తన కారుని మా కారుకి గుద్దాడు. దాంతో నా ఫ్రెండ్ కూర్చున్నవైపు తలుపు తెరుచుకుని బయటపడిపోయాడు."

"ఇన్స్పెక్టర్!" విమల్ అరిచాడు. "ఇతను..."

"మీరు కొంచెంసేపు నోరుమూసుకోండి," ఇన్స్పెక్టర్ గద్దించాడు.

విమల్ మరి మాట్లాడలేదు.

"ఊఁ!" ఇన్స్పెక్టర్ అవతలివ్యక్తిని చూస్తూ అన్నాడు.

"ఈ మనిషి మొదటినుండీ కారుని చాలా డేంజరస్ గా నడుపుతున్నాడు..." అతను మళ్ళీ చెప్పసాగాడు. "ఒకటి

రెండు మైళ్ళ వెనుక ఇతను తన కారుని ఒక చెట్టుకిగూడ గుద్దాడు."

"హుఁ!"

"ఇన్స్పెక్టర్; ఇతను..." విమల్ అన్నాడు.

"కొంచెం ఊరుకుంటారా?"

"ఎందు కూరుకోవాలి?" విమల్ అరిచాడు. "మీరు నేను చెప్పేది ఎందుకు వినటంలేదు?"

"ఏం చెప్పాలనుకుంటున్నారు?" ఇన్స్పెక్టర్ అడిగాడు.

"ఇతను అబద్ధం చెబుతున్నాడు" విమల్ చెప్పసాగాడు. "నేను త్రాగిలేను. ఇతను, ఇతని ఫ్రెండు కలిసి నన్ను హత్యచేయడానికి ప్రయత్నంచేశారు. నా కారుని పల్లంలోకి తోసెయ్యాలని చూశారు. నాపై రివాల్వర్ కూడా పేల్చారు. ఈ ఆక్సిడెంట్ కూడా వీళ్లే చేశారు. నన్ను క్రిందికి తోయ్యాలని నా కారుకి అడ్డం వచ్చారు. కాని కారు వారి కంట్రోల్ నుండి తప్పిపోయి పల్లంలోకి పడబోయి ఆగింది. ఆ విసురుకే అతని ఫ్రెండ్ క్రిందపడి వుంటాడు."

"నాన్ సెన్స్" అతను అరిచాడు. "ఇతను అబద్ధం చెబుతున్నాడు. ఇతణ్ని హత్యచేస్తే మాకు ఒరిగేదేమిటో?"

ఇన్స్పెక్టర్ ఒకక్షణం అతన్ని చూసి విమల్ వైపు తిరిగి ప్రశ్నించాడు. "నీవు తాగలేదు కదూ!"

"లేదు."

"ఇప్పుడే తెలుస్తుంది..." ఇన్స్పెక్టర్ అన్నాడు. "ఏయ్ టూనాట్ సిక్స్, త్రీఫార్టిఫోర్, బాబుగారి చేతులు పట్టుకోండి..." కానిస్టేబుల్స్కి ఆదేశించాడు.

ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్ విమల్ని గట్టిగా పట్టుకున్నారు.

లెదర్ జాకెట్ తొడుక్కునతను తన జేబులోంచి ఒక బాటిల్ తీసి ఇన్స్పెక్టర్కి అందించాడు.

విమల్ నేత్రాలు విస్ఫారితమయ్యాయి. వాళ్ళ పట్టు

నుండి తప్పుకోవాలని ప్రయత్నం చేయసాగాడు.

"ఏయ్...ఏయ్... ఏమిటి మీరు చేస్తున్నది..." విమల్ గొంతు చించుకుని అరిచాడు— "మీరు...మీరు...పోలీసులా... లేక..."

ఇన్‌స్పెక్టర్ బాటిల్‌ని బలవంతంగా విమల్ నోట్లో కుక్కి వంపుతూ ముక్కు మూసాడు.

విమల్ శ్వాస పీల్చడానికి విలవిల్లాడ సాగాడు... నోటిలో పీల్చే ప్రతి శ్వాసతోపాటు ఒక్కొక్క గుక్క విస్కీ అతని గొంతుకలోకి దిగసాగింది. సగానికి పైగా బాటిల్ ఖాళీ కాగానే ఇన్‌స్పెక్టర్ బాటిల్ తొలగించి... "మిస్టర్, బాగా తాగి రాష్ డ్రయివింగ్ చేస్తున్న నేరంపై నిన్ను అరెస్ట్ చేస్తున్నాను," అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

5

"విమల్! ఇటు నా కళ్ళలోకి చూడు," పోలీసు హెడ్ క్వార్టర్స్‌లో విమల్‌ని కలిసిన నిర్మల్ కుమార్ అన్నాడు.

వాళ్ళిద్దరిని తన గదిలో కలవడానికి అవకాశం కల్పించిన సూపరెన్టెంట్ శంభూప్రసాద్ తనుకూడా బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

విమల్ తలఎత్తి నిర్మల్ కుమార్ కళ్ళలోకి చూశాడు. విమల్ కళ్ళలో నైరాశ్యం అలుముకుని వుంది.

"నిరాశపడక" నిర్మల్ కుమార్ సానుభూతిగా విమల్ భుజం తడుతూ అన్నాడు.

"నీవు చెబుతున్నది నిజమే అయితే నిన్నెవరూ ఏమీ చేయలేరు. అంతా అదే సర్దుకుంటుంది."

"నిర్మల్, నేను చెబుతున్నది నిజం. నన్నిందులో ఇరికించారు. బిలీవ్ మీ..."

"విమల్ నీవు చెప్పే ప్రతిమాటను నేను నమ్ముతాను..."

"నేనూ నిన్ను నమ్ముకుని వున్నాను," విమల్ ఆశగా అన్నాడు.

"నీవు కంగారు పడకు. నాలో ఏ లోపమూ లేకుండా ప్రయత్నం చేస్తాను."

విమల్ మాట్లాడలేదు.

"ఇంతకీ ఏం జరిగింది?" నిర్మల్ అడిగాడు.

"మొన్న నీతో ఫోన్‌లో మాట్లాడిన తరవాత నేను ఆఫీస్‌కి వెళ్ళాను. మా ఎడిటర్ నా రిపోర్ట్ చూసి మా యజమానిని కలవమన్నాడు. మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకు నేను మా యజమాని ఇంటికి వెళ్ళాను.

ఆయన నా రిపోర్ట్‌ని చూసి గుడ్లెళ్ళ బెట్టాడు. తరువాత అతను నా జీతం పెంచుతున్నాననీ... ఈ రిపోర్ట్ ప్రెస్‌కి పోదని నా ముందు నోట్లకట్టలు గుమ్మరించాడు. ఆ తరువాత బెదిరించాడు. కాని నేను దేనికీ లొంగలేదు.

దాంతో అతను నా నిజాయితీని మెచ్చుకుంటూ పొగిడాడు. ఎవరికి బెదరక ఒక నెల రోజులుగా శ్రమపడి ఆ రిపోర్ట్ తయారు చేసినందుకు నాకు మూడు నెలల జీతం రెమ్యూనరేషన్ ఇస్తానన్నాడు. అందులో మరికొన్ని మార్పులు చేసి తను ఎడిటర్‌కి పంపుతానని రిపోర్ట్ తనవద్దనే వుండనివ్వమన్నాడు.

నేను సరేనని బయల్దేరాను...

ఆయన ఇల్లు నగరానికి ఎనిమిది మైళ్ళ దూరంలో తయారవుతున్న 'శ్రీనగర్' కాలనీలో వుందని నీకూ తెలిసి వుంటుంది. నేను బయలుదేరేటప్పటికి సాయంత్రం ఏడున్నర అయింది. మా యజమానే నన్ను కావలని అంతవరకు ఆపాడని పిస్తుంది. దారిలో జరిగిందేమిటో నీకూ ఇంతకు ముందే చెప్పాను."

అని నిట్టూర్చాడు విమల్.

"నిన్న నేను మీ యజమానిని కలిశాను. అతను నీవక్కడకు రానేలేదంటున్నాడు. విమల్ అనే రిపోర్టర్ వస్తున్నట్లు ఎడిటర్ ఫోన్ చేసి చెప్పిన మాట మాత్రం నిజమేకాని, నా వద్దకు విమల్ రాలేదు, అతనెలా వుంటాడో కూడా నాకు తెలియదు, అని అంటున్నాడతను. నేను రహస్యంగా ఆ ఇంటి నౌకర్లనుకూడా విచారించాను. కాని ఎవరూ నీ వక్కడికి వచ్చినట్లు చెప్పటంలేదు."

"యజమాని ఏది చెప్పమంటే నౌకర్లు అదే చెబుతారు. ఆస్కాండ్రల్ కూడా వీళ్ళలో కలిసిపోయి వుంటాడు. అందుకే ముందు లంచమిచ్చి నా నోరు మూయించాలనుకుని వుంటాడు. అలా కాకుండేసరికి నా నోరు శాశ్వతంగా మూయించాలని చూశాడు. కాని అనుకోకుండా వాళ్ళ మనిషే ఆక్సిడెంటుకి గురయి... హాస్పిటల్లో మరణించడంతో, ఆ హత్యానేరాన్ని నాపై రుద్దడానికి మరోమంచి అవకాశం దొరికింది" విమల్ అన్నాడు.

"నీవు నన్ను కలవాలన్నావట... ఎందుకు?" నిర్మల్ అడిగాడు.

విమల్, నిర్మల్ కుమార్ కి దగ్గరగా జరిగాడు. "నిర్మల్! ఇంకా సమయముంది. ఇప్పుడు కూడా ఆ పెద్దమనుష్యుల గుట్టు బట్టబయలు చేయవచ్చు. నేను చేయలేని పనిని నీవు పూర్తిచేయి. నా ప్రాణం పోవచ్చు. కాని నా సవమేమిటో బయటకు రావాలి. ఆపని చేయాలి గురూజీ!" విమల్ ఉత్తేజంగా అన్నాడు.

"ఇప్పుడెలా సంభవం? ఆ రిపోర్ట్ని మీ యజమాని పట్టాభిరాం సర్వనాశనం చేసేసి వుంటాడు. ఇప్పుడేం చేయగలం??"

"ఆ రిపోర్ట్ని మళ్ళీ తయారు చేయవచ్చు..." మెల్లగా

అన్నాడు విమల్.

"ఎలా?"

"ఆ రిపోర్టు కార్బన్ కాపీ, నెగెటివ్స్, కొన్ని ఫొటో గ్రాఫ్స్ ఇంకా సురక్షితంగా వున్నాయి" విమల్ మరింత మెల్లిగా అన్నాడు.

"ఎక్కడ...?" నిర్మల్ కుమార్ ఉలికి పడ్డాడు.

"నా స్నేహితుని వద్ద వుంది... నేను ఫొటో తీసిన్నాడు రాత్రే ఈ రిపోర్టు తయారుచేసి దానికి సంబంధించిన డూప్లికేట్ మెటీరియల్ ఒక సూట్ కేస్ లో వుంచి, ఒక ఫ్రెండ్ వద్ద వుంచాను. ఆ విషయం ఇంకా శత్రువులకి తెలియదు."

"నీవలా ఎందుకు చేశావు?"

"శత్రువులు నా ఇల్లుగాలిస్తారేమోననే అనుమానంతో ఆపని చేయాల్సి వచ్చింది."

"అందులో ఏముందో నీ మిత్రునికి తెలుసా?"

"తెలియదు."

"ఈ విషయం నీవు ముందు నాకెందుకు చెప్పలేదు?"

"ఆ అవకాశం రాలేదు. ఈ విషయం ఇతరులకి తెలియడం నా కిష్టంలేదు. ఈ విషయం శత్రువులకు తెలిసిందంటే నా స్నేహితుని ప్రాణాలకి అపాయం సంభవించవచ్చు."

"ఎవరా స్నేహితుడు?"

"నేనతని పేరు చెప్పను. నా మూలంగా అతను ఆపదల్లో ఇరుక్కోవడం నా కిష్టంలేదు."

"ఇది సూపర్నెంట్ గారి ఆఫీస్. ఇక్కడ ఇతరులెవరున్నారు?"

"అయినా సరే! పేరు చెప్పను. పేరు చెప్పకుండానే పని అవుతుంది."

"ఎలా?"

"నిన్న పోలీసులు నన్ను మేజిస్ట్రేట్ ముందు హాజరు

పరిచారు. కోర్టులోకి నా పరిచయస్తు లెందరో వచ్చారు. అందులో అతనుకూడా వున్నాడు. నా డిఫెన్స్ లాయరు చెప్పటం వలన పోలీసులు నన్ను రెండు నిముషాలు ఆ మిత్రు నితో మాట్లాడే అవకాశం కల్పించారు. ఆ సూట్ కేస్ ని నీ కందచేయమని అతనికి నేను చెప్పాను."

"అత నెప్పుడు వస్తాడు?"

"ఏమో! మొత్తానికిఅత నా సూట్ కేస్ ని నీకందచేస్తాడు."

"సరే! నేనతని గురించి ఎదురు చూస్తుంటాను."

"నా క్షేమాన్ని కోరేవాడివే అయితే తప్పకుండా ఆ రిపోర్ట్ ప్రింటయ్యేలా చూడు."

"తప్పకుండా! ఆ విషయంలో నీవింక నిశ్చింతగావుండు."

"ఈ విషయంలో ఎవరినీ నమ్మవద్దు... నాకు జరిగిన అను భవం తర్వాత నాకు ప్రతిఒక్కడూ వంచకుడిలాగే అగుపి స్తున్నాడు," విమల్ బరువుగా అన్నాడు.

"నేనుకూడానా?" నిర్మల్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"నిర్మల్!" విమల్ అన్నాడు. "ప్రతిక్షణం అప్రమత్త తతో వుండు. ఆ రిపోర్ట్ కి మరో కార్బన్ కాపీ వుందనీ, అది నీవద్దకు చేరిందని వాళ్ళకు తెలిసిందంటే వాళ్లు నిన్నుకూడా వదలరు. జాగ్రత్త."

"మంచిది. ఇక నేను వస్తాను," అని లేచాడు నిర్మల్ కుమార్.

6

నిర్మల్ కుమార్ బరువుగా కళ్ళు తెరిచాడు.

అతని కళ్లు విపరీతంగా మండుతున్నాయి. తల గిర్రున తిరుగుతున్నట్లుంది. వెనక భాగంలో సూదులుపెట్టి పొడిచి నట్లు బాధగావుంది. ఎడమ చేత్తో తల వెనుక భాగాన్ని తడుముకున్నాడు. నిమ్మకాయ ఆకారంలో వెనుక భాగంలో

బొడిపికట్టింది.

టైం చూసుకున్నాడు. అర్ధరాత్రి దాటింది. జరిగిందేమిటో జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోసాగాడు.

ఆ సాయంత్రం ఆరు గంటల ప్రాంతంలో తనకు సాగర్ వద్దనుండి ఫోన్ వచ్చింది. తనపేరు 'సాగర్' అని, విమల్ సూట్ కేస్ తనవద్ద వుందనీ, విమల్ చెప్పటంవల్ల అతను దానిని తనకందచేయడానికి రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు వస్తున్నానని ఫోన్ చేశాడు. తానతని రాకకోసం ఎదురు చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

రాత్రి ఎనిమిది గంటల ప్రాంతంలో మళ్ళీ ఒక ఫోన్ వచ్చింది. ఈసారి తన మిత్రుడు జయరాం ఫోన్ చేశాడు. ఏర్ పోర్ట్ ప్రాంతంలో ఎవరో ఒకతణ్ని కాల్చి చంపారని, మృతుడు మరణించే ముందు. తనపేరు, విమల్ పేరు కలవరించాడట. అప్పుడక్కడున్న జయరాం ఆ విషయం తెలిసి తనకి ఫోన్ చేస్తున్నాడట. మృతుడు పేరేమిటని తానడిగిన దానికి 'సాగర్' అని జవాబిచ్చాడు జయరాం.

అది వినగానే తాను ఆదరా, బాదరాగా ఏర్ పోర్ట్ వైపు జయరాం చెప్పిన స్థలానికి బయలుదేరాడు. కాని తానక్కడికి చేరుకునేసరికి ఏ విధమయిన కోలాహలమూ, హత్య జరిగిన సూచనలు లేవు.

తానటు, ఇటు చూస్తుండగానే ఒకతను తనవద్దకు వచ్చి జయరాంని చూపిస్తానని తనను ఏర్ పోర్ట్ కి దూరంగా కారులో తీసుకెళ్ళాడు. చాలా దూరం వెళ్ళిన తరువాత అతను తనని క్రిందకి దిగమని స్పృహ తప్పేలా తలపై కొట్టాడు.

ఆ తరువాత ఇప్పుడే కళ్ళు తెరుస్తున్నాడు తను.

అతికష్టంగా ఏర్ పోర్ట్ వరకు నడిచివచ్చి, పార్కింగ్ లో వున్న తన మోటర్ సైకిల్ పైకెక్కి తన ఫ్లాట్ వైపు సాగాడు నిర్మల్ కుమార్.

తన ఫ్లాట్ తాళం తీయబోయి ఆగాడు నిర్మల్ కుమార్. తలుపులు దగ్గరగా చేరవేసి వున్నాయి. ఆశ్చర్యంగా వాటికేసి చూశాడు. నెమ్మదిగా తలుపు తీశాడు. తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. లోపలంతా చీకటిగా వుంది. తన ఫ్లాట్ తలుపు లెవరు తెరిచారో, లోపల ఎవరయినా వున్నారో లేదో, అర్థం కావడంలేదు.

"లోపల ఎవరు?" నిర్మల్ కుమార్ బిగ్గరగా అడిగాడు. లోపలినుండి ఏ విధమయిన జవాబు రాలేదు.

జాగ్రత్తగా లోపలకు అడుగుపెట్టాడు నిర్మల్ కుమార్.

ఆ చీకట్లోనే అలవాటైన అతనిచేతులు ఎలక్ట్రిక్ స్విచ్ నొక్కాయి. లైట్ వెలగ్గానే, ఆ ట్యూబ్ లైట్ వెలుగులో అతని దృష్టి కేన్ చేర్ ప్రక్కగా క్రింద బోర్లా పడివున్న శవంపై పడింది. నిర్మల్ కుమార్ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు శవం వైపు.

అటు తరువాత అతని దృష్టి డ్రాయింగ్ రూమంతటా కలియ తిరిగింది.

మదించిన మత్తేభాలు కొలనుని కల్లోల పరచినట్లుంది అతని డ్రాయింగ్ రూం పరిస్థితి. తన ఏ వస్తువుకూడా తన స్థానంలోలేదు. ఎవరో ఆ గదిని క్షుణ్ణంగా గాలించి వదిలారు.

నిర్మల్ కుమార్ శవం దగ్గరకు చేరుకున్నాడు. అతను మోకాళ్ళపై కూర్చుని శవం ముఖం చూశాడు.

హంతుడు నిర్మల్ కుమార్ కి పూర్తిగా అపరిచితుడు. అతనింతకు ముందెప్పుడూ హంతుని ముఖంకూడా చూడ్లేదు. అతని మెడపై 'స్పైనల్ కార్డ్'ని ఛేదిస్తూ పిడివరకు ఛురిక దిగబడి వుంది.శవంక్రింద రక్తం మడుగులా పేరుకుంది. చాలా భాగం గడ్డకట్టడం మూలంగా రక్తం నల్లరంగులోకి మారింది.

శవంవున్న స్థితినిబట్టి చూస్తే హత్యజరిగి అయిదారుగంట

లయినట్లుంది.

శవం జేబులు వెదికాడు నిర్మల్ కుమార్. అన్ని జేబులు ఖాళీగా వున్నాయి. శవానికి కొంచెం దూరంలో ఒక పర్స్ పడివుంది. దాన్నందుకు చూశాడు. లోపల హాతుని ఫోటో వుంది. దాని క్రింద 'సాగర్' అని వ్రాసివుంది.

విమల్ తనకిచ్చిన సూట్ కేస్ ని నిర్మల్ కుమార్ కి అందించడానికి తొమ్మిది గంటలకు వస్తానని చెప్పింది అతనే... సాగర్ హత్య జరిగిందని తనని మోసం చేయటం ద్వారా అలాంటి దేదయినా జరగవచ్చని స్ఫురణ వచ్చిన వెంటనే అనుకున్నాడు నిర్మల్.

మరోసారి శవాన్ని పరీక్షగా చూసి, టెలిఫోన్ అందుకుని పోలీసులకి ఫోన్ చేశాడు.

అరగంటకంతా పోలీసులు తమ బలగంతో వచ్చారు. ఇన్స్పెక్టర్ నిర్మల్ కుమార్ని ఒక ప్రక్కగా కూర్చోమనడంతో, తన బెడ్ రూంలో సిగరెట్స్ పీలుస్తూ కూర్చున్నాడు.

ప్రభాకరుని ప్రథమ కిరణాలు ప్రసరించే సమయానికి ఇన్స్పెక్టర్ తనపని ముగించి సాగర్ శవాన్ని మార్చురీకి పంపించి, నిర్మల్ కుమార్ ప్రక్కగా మరో చేర్ లాక్కుని కూర్చుంటూ అడిగాడు.

"ఊఁ! ఇప్పుడు చెప్పండి మీరు చెప్పదలచుకున్న దేమిటో?"

జరిగిందేమిటో క్లుప్తంగా చెప్పాడు నిర్మల్ కుమార్.

"సాగర్ మిమ్మలను కలవడానికి వస్తున్నాడని మీకు తప్ప ఇంకెవరికయినా తెలుసా?"

"తెలియదు! నేనుకూడా ఇంతకు ముందెప్పుడూ ఇతన్ని చూళ్ళేదు. నా ఫ్రెండ్ విమల్ ఇతని గురించి చెప్పాడు. కాని, రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు ఇతను నావద్దకు వస్తున్న విషయం విమల్ కికూడా తెలియదు."

"ఊహుఁ! హంతకునికి కూడా ఈ విషయం తెలుసు. అందుకే అతను మిమ్మలను బయటకు రప్పించి సాగర్ రాగానే అతణ్ని హత్యచేశాడు. కాని హంతకుడికి ఈవిషయం ఎలా తెలిసింది?"

"నేనెలా చెప్పగలను. నాకే ఆశ్చర్యంగా వుంది... ఆఁ! హంతకుని కీ విషయం తెలిసేందుకు రెండే పద్ధతులున్నాయి. ఒకటి సాగర్ తనే ఎవరికయినా చెప్పివుండాలి, లేదా నా ఫోన్ ఎవరైనా టాప్ చేసి వుండాలి. నాకెందుకో రెండవదే సంభవమనిపిస్తుంది..." నిర్మల్ కుమార్ ఏదో ఆలోచిస్తూ అన్నాడు.

"రెండవది మాత్రం ఎలా సంభవమంటారు?'

"ఒకవేళ విమల్ చెప్పిందే నిజమయితే అది సంభవమే! శత్రువులు చాలా తెలివయిన వాళ్ళు. పోలీసులే వాళ్ళతో కలిసివుంటే, టెలిఫోన్ ఎక్స్ఛేంజి వాళ్లు కలిసిలేరని ఎలా అనుకోగలము?"

"ఊహుఁ! నేనలా అనుకోను. బాధ్యతగల ఒక పోలీస్ ఇన్స్పెక్టర్ విమల్ చెప్పినట్లు ప్రవర్తించాడంటే నాకు నమ్మకం కలగటంలేదు," ఇన్స్పెక్టర్ అన్నాడు.

"కాని ఒకటి మాత్రం నిజం," నిర్మల్ కుమార్ అన్నాడు. "హంతకునికి తనకావలసిన కాగితాలు మాత్రం లభించలేదు."

"ఆ విషయం మీరెలా చెప్పగలరు?" ఇన్స్పెక్టర్ అడిగాడు.

"నా డ్రాయింగ్ రూంని గాలించిన పద్ధతినిబట్టి తెలుస్తోంది?"

"ఎలా?"

"హంతకుడు నన్ను బయటకు పంపిన తరువాత, తను స్వయంగా వచ్చి నా బెడ్ రూంలో కూర్చుని సాగర్ రాక

కోసం ఎదురు చూడసాగాడు. సాగర్ వచ్చి వున్నది డ్రాయింగ్ రూంలోనే... సాగర్ ఆ కాగితాలను తనవెంట తేనట్టుంది. ఏదైనా అనుమానం కలిగి వుంటుంది. తగిన జాగ్రత్తకోసం అతనలా చేసి వుంటాడు. హంతకుడు సాగర్ని హత్యచేసి అతని జేబులు వెదికాడు. అవి లభించలేదు. సాగర్ అది తెచ్చివుంటే వాటిని డ్రాయింగ్ రూంలో దాచి వుండాలన్న అభిప్రాయంతో నా డ్రాయింగ్ రూంని క్షుణ్ణంగా వెదికి, అవి లభించక పోవటంతో వెళ్ళిపోయాడు."

"ఆల్ రైట్;" ఇన్స్పెక్టర్ లేస్తూ అన్నాడు. "నేను నేరుగా సాగర్ ఇంటికి వెళ్తున్నాను."

"మంచిది" నిర్మల్కుమార్ అన్నాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ వెళ్ళిపోయాడు.

7

నిర్మల్కుమార్ సాయంత్రం మూడు గంటలకు నిద్ర లేచాడు. కంటినిండా నిద్రపోవడం వలన, శరీరం తేలికగా వుంది. లేచి స్నానపానాదులు ముగించుకుని పత్రికాఫీస్కి వెళ్ళడానికి బయలుదేరాడు.

బయటకు వచ్చి ఫ్లాట్కి తాళంవేసి, అలవాటు ప్రకారం లెటర్ బాక్స్ తెరిచిచూశాడు. అందులో ఒక కవరుంది. కవరందుకున్న చేతికి ఒక కాగితపు ముక్క కూడా వచ్చింది. నిర్లక్ష్యంగా ఆ కాగితాన్ని తెరచి చూసిన నిర్మల్ వులిక్కి పడ్డాడు.

కవరుని జేబులో పెట్టుకుని కాగితాన్ని మళ్ళీ చూశాడు. అదొక రైల్వేస్టేషన్ క్లాక్ రూం రసీదు. దానిపై సాగర్ పేరుంది. క్లాక్ రూంలో రెండు రోజుల క్రితం ఒక సూట్కేస్ ఉంచినట్లు రాసివుందందులో.

నిర్మల్ కుమార్ గుండెలు దడదడలాడాయి. అతనిలో మళ్ళీ ఆశ చిగురించింది. సాగర్ క్లాక్ రూంలో దాచిన సూట్ కేస్ బహుశా విమల్ దే కావచ్చు. ఆ రసీదు తన లెటర్ బాక్స్‌లో వుండటం అదే నిరూపిస్తుంది. జాగ్రత్త కోసం సూట్ కేస్‌ని క్లాక్ రూంలో దాచిన సాగర్, ఆ రసీదు తనకివ్వడానికి వచ్చి ఏదో అజ్ఞాతశక్తి ప్రేరణవల్ల ఫ్లాట్‌లోకి అడుగుపెట్టే ముందు ఆ రసీదుని లెటర్ బాక్స్‌లో వేసి వుండాలి.

రసీదుని కోటులోపలి జేబులో పెట్టుకుని ఉల్లాసంగా మెట్లుదిగి తన ప్రియమయిన మోటర్ సైకిల్ 'హోండా'పై కూర్చుని స్టార్ట్ చేశాడు.

సూపర్నెంటు శంభూప్రసాద్ ఇల్లుకూడా అదే రోడ్‌లో వుంది. ఆ ఇంటి ముందుగా వెళుతూ శంభూప్రసాద్ బయట వరండాలో నిలబడి వుండటం చూసి మోటర్ సైకిల్ ఆపాడు నిర్మల్ కుమార్.

"నమస్కారం సూపర్నెంటుగారూ!" నిర్మల్ కుమార్ అన్నాడు.

"నమస్కారం..." శంభూప్రసాద్ అన్నాడు. "నిన్న రాత్రి నీ ఫ్లాట్‌లో హత్య జరిగిందట..."

"అవును" నిర్మల్ కుమార్ బరువుగా అన్నాడు. "ఇప్పుడు నా ఫ్లాట్‌లోకే వెళ్ళడానికి నాకే భయం కలుగుతూంది."

"హతుడు విమల్‌కి స్నేహితుడనీ, అతను నీవద్దకు ఏదో కాగితాలు తీసుకు వస్తానని అన్నాడట."

"అవును; అతనేవో కాగితాలు తెస్తానన్నాడు. కాని అతను ఆ కాగితాలు తేలేదనుకుంటాను. లేదా తెచ్చివుంటే దానిని హంతకులు అతనివద్దనుండి తీసుకెళ్ళిపోయి వుండాలి."

శంభూప్రసాద్ ఏదో ఆలోచిస్తూండి పోయాడు.

"సూపర్నెంట్ గారూ! ఇప్పుడయినా విమల్ చెప్పిన

వాటిలో నిజముందని ఒప్పుకుంటూరా? ఆ రిపోర్ట్‌ని సంపాదించడానికి వాళ్ళు హత్యలు చేయడానికి కూడా వెనకాడడంలేదు."

"రాత్రి నీ ఫ్లాట్‌లో జరిగిన హత్యకు కారణం అదేనన్ని చెప్పలేము కదూ?"

"అయితే మరేమయి వుంటుందంటూరు?"

"ఏమో! పరిశోధన జరుగుతుంది. త్వరలోనే కారణాలతో పాటు హంతకుడు కూడా పట్టుబడవచ్చు..." శంభూప్రసాద్ అన్నాడు... "అదిసరే! నిర్మల్, నీ వుద్దేశంలో ఆ కాగితాలు అపరాధుల చేతుల్లోనే చేరిపోయి వుంటాయంటావా?"

"నే నలా అనుకోను... ఇంతకు ముందే నాకు లభించిన ఒక ఆధారాన్నిబట్టి ఆ కాగితాలు సురక్షితంగా వున్నాయనే అనుకుంటాను... అవి నా చేతికి చిక్కాయంటే విమల్ రక్షింప బడటం ఖాయం."

"నీకు లభించిన ఆ ఆధార మేమిటో నేను తెలుసుకోవచ్చా?"

తనకు లభించిన క్లాక్ రూం రసీద్ విషయం చెప్పాడు నిర్మల్ కుమార్.

"ఆ సూట్ కేస్‌లో విమల్ తయారుచేసిన ఆ బాంబ్ షెల్ వుందని గ్యారంటీ ఏముంది?" శంభూప్రసాద్ అడిగాడు.

"ఏమో నేను మాత్రం వుండవచ్చనే అనుకుంటున్నాను. కాకుంటే సాగర్ వద్ద వున్న ఆ క్లాక్ రూం రసీదు నా లెటర్ బాక్స్‌లో ఎందుకుంది?"

"ఇప్పుడా సూట్ కేస్ తీసుకు రావడానికి స్టేషన్‌కి వెళ్తున్నావా?"

"అవును."

"పద. నేనూ వస్తాను..." శంభూప్రసాద్ తనూ బయలు దేరడానికి ఉద్యుక్తుడవుతూ అన్నాడు.

"తప్పకుండా రండి; కాని సూపర్నెంట్ గారూ! ఆ సూట్ కేస్ని మాత్రం నేను మీ కివ్వను."

"అదేమిటి?" శంభూప్రసాద్ అన్నా డాశ్చర్యంగా...

"నీవా సూట్ కేస్ని తప్పకుండా పోలీసుల కందచేయాలి. దానివల్ల సాగర్ హంతకుడు ఎవరయిందీ తెలిసే అవకాశ ముంది."

"మీకసలు అందులో ఆ రిపోర్ట్ వుంటుందని నమ్మకమే లేదుకదా?"

"అయినా...దానిని పోలీసుల కందజేయడం నీ ధర్మం."

"సారీ! సూపర్నెంట్ గారూ!" నిర్మల్ కుమార్ నిర యాత్మకంగా అన్నాడు. "నేను మీ కా సూట్ కేస్ విషయం...ఒక మిత్రుడిగా మీకు చెప్పానేకాని ఒక పోలీసు అధికారికి చెబుతున్నానని చెప్పలేదు. 'బ్లాస్ట్'లో రిపోర్టు ప్రచురింపబడేవరకు, మీకు ఈ విషయం అసలు తెలియనే తెలియదు." ఒక్క క్షణం ఆగి తిరిగి చెప్పాడు నిర్మల్. "మొదటగా ఆ రిపోర్ట్ని 'బ్లాస్ట్'లో ప్రచురించిన తరువాత, దానిని పోలీసులకి అప్పగించడంలో మా కే అభ్యంతరమూ లేకుంటే అప్పుడది పోలీసులకివ్వబడుతుంది."

శంభూప్రసాద్ మరి మాట్లాడలేదు.

"నేను వెళ్తున్నాను సూపర్నెంటుగారూ!" నిర్మల్ అన్నాడు,

"ఆల్ రైట్; నీవనుకున్నట్లుగా అందులో విమల్ రిపోర్ట్ వుంటే నాకు తెలియజేయడం మరచిపోవద్దు."

"మంచిది."

"బి కేర్ ఫుల్" వెనుకనుండి అరిచాడు శంభూప్రసాద్.

"థాంక్యూ!"

నిర్మల్ కుమార్ పార్కింగ్‌లో మోటార్ సైకిల్ ఆపి స్టేషన్‌లోకి ప్రవేశించాడు. లోపలకు అడుగుపెడుతూనే అతని సిక్త్సెన్స్ అతన్ని హెచ్చరించింది.

కనీసం డజనుమంది తనను గమనిస్తున్నారని తెలుసుకున్నాడు నిర్మల్ కుమార్. అందులో నలుగుర్ని తను మొదటి రాత్రి కాస్మాపాలిటన్ క్లబ్ కాంపౌండ్‌లో చూశాడు కూడా.

నిర్మల్ కుమార్ జాగ్రత్తపడ్డాడు.

సూట్ కేస్ లేకుండా వెనక్కి వెళ్ళడంకూడా అపాయకరమే! వాళ్ళు దారిలో తనపైబడి రసీదు లాక్కునే అవకాశముంది. మనస్సులోనే ఒక నిశ్చయానికి వచ్చిన నిర్మల్ కుమార్ క్లాక్‌రూంకి పోవడానికి బదులుగా ఒకప్రక్కగా వున్న టెలిఫోన్ బూత్ వైపు సాగాడు. వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా లోపలకు వెళ్ళి తలుపు మూసుకున్నాడు.

నిర్మల్ కుమార్ తలుపుకి వీపు అడ్డంగా పెట్టాడు. తరువాత జేబులోంచి ఫ్లాట్ నుండి తను బయలుదేరినప్పుడు లెటర్‌బాక్స్‌నుండి తీసుకున్న కవరు తీసాడు. దానిని జాగ్రత్తగా విప్పి అందులో క్లాక్‌రూం రసీదుంచి దానిని నాలుకతో తడిపి అతికించాడు. తరువాత దానిపైనున్న తన అడ్రస్ కొట్టేసి తన పత్రిక 'బ్లాస్ట్' అడ్రస్ రాశాడు. పైన పెద్ద అక్షరాలతో 'రిడైరెక్టెడ్' అని రాసి దానిని తిరిగి జేబులో పెట్టుకున్నాడు. తర్వాత తన మిత్రుడు 'అడ్వెంచర్ క్లబ్'కి ప్రొప్రయిటర్ అయిన జయరాంకి ఫోన్ చేశాడు.

"జయరాం!" అవతలినుండి కసెకన్ లభించగానే అన్నాడు. "నేను నిర్మల్ కుమార్ని మాట్లాడుతున్నాను."

"హల్లో డియర్" అవతలనుండి జయరాం సరదాగా అన్నాడు.

"అబ్బా! ఎన్నాళ్ళకు? ఇంతవరకు ఏ అప్సరస చేతుల్లో వున్నావో తెలుసుకోవచ్చా?"

"ఉఫ్! జయరాం, నీకెప్పుడూ వేళాకోళమేనా...నా మాట విను..." నిర్మల్ కుమార్ గంభీరంగా అన్నాడు.

నిర్మల్ కంఠంలోని సీరియస్‌నెస్ అవతల జయరాంపై వెంటనే తన ప్రభావాన్ని చూపింది.

"ఏమిటి?" అవతలనుండి జయరాం సీరియస్‌గా అన్నాడు.

"ఒక సూట్‌కేస్ తీసుకో..." నిర్మల్ కుమార్ చెప్పసాగాడు. "బరువుండడానికి దానిని పాత న్యూస్ పేపర్లతోనూ, చిత్తుకాగితాలతోనూ నింపి, ఒక మనిషిచేత రైల్వే స్టేషన్‌కి పంపించు. అతడు దానిని క్లాక్‌రూంలో పెట్టాలి. తనపేరు 'సాగర్' అని రాయించమని అతనికి చెప్పు."

"సాగర్ అని ఎందుకు రాయించాలి?"

"నో క్వశ్చన్స్... నేను చెప్పేది విను..."

"విషయమేమిటి?"

"అదంతా తరువాత చెబుతాను ఇప్పుడు టైంలేదు."

"మళ్ళీ ఏదో అందమయిన అమ్మాయి కేసేనా...బై గాడ్! నిర్మల్ ఎప్పుడో ఈ అమ్మాయిలు నీ ప్రాణం పోవడానికి కారకులౌతారు."

"ఉహూఁ! అలాంటిదేమీ కాదు."

"అయితే సరి ఆ తరువాత అతనేం చేయాలి?"

"క్లాక్‌రూంకి ఎదురుగా ఒక మూల టెలిఫోన్ బూత్ వుంది, నీ మనిషి ఆ క్లాక్‌రూం రసీదుని బూత్‌లో వున్న టెలిఫోన్ డైరెక్టరీలో మన 'అడ్వెంచర్ క్లబ్' ఎంట్రీవున్న పేజీలమధ్య పెట్టేయాలి...అంతే ఆ తరువాత అతని పనయిపోతుంది."

"సరే; ఇప్పుడే పంపిస్తాను," అవతలినుండి జయరాం అన్నాడు.

"థాంక్యూ."

రిసీవర్ క్రెడిల్ పై వుంచి బయటకు వచ్చాడు. ప్లాట్ ఫాంపై తిరుగుతూ అతను లెటర్ బాక్స్ వద్దకు వెళ్ళి తను క్లాక్ రూం రసీదుంచి రీడైరెక్ట్ చేసిన కవరుని బాక్స్‌లో పడవేసి తిరిగి బూత్ వద్దకు వచ్చి కూర్చుని సిగరెట్ ముట్టించాడు.

నిర్మల్ కుమార్‌ని గమనిస్తూన్న వాళ్ళ దృష్టి ఒక్క క్షణంకూడా నిర్మల్ కుమార్ పైనుండి తప్పటంలేదు. అందరూ అప్రయత్నంగా దూరంనుండి అతడ్ని గమనిస్తున్నారు.

ఇరవయి నిముషాల తరువాత, జయరాం పంపిన మనిషి జాకబ్ సూట్ కేస్‌తో స్టేషన్‌లోకి రావడం గమనించాడు నిర్మల్. జాకబ్ అడ్వెంచర్ క్లబ్‌లో మెంబరు.

జాకబ్ క్లాక్ రూంవైపు వెళ్ళడం గమనించి అటువైపు వీపు పెట్టి కూర్చున్నాడు.

కొద్దిసేపటి తరువాత జాకబ్ ఉత్త చేతులతో క్లాక్ రూంనుండి బయటకు వచ్చాడు. అతను స్టేషన్ బయటకు వెళ్ళబోయి టక్కున ఆగాడు. ఆగి తన చేతి గడియారం చూసుకుని నొసలు చిట్లించాడు. దేన్నో గమనిస్తున్నట్లుగా చుట్టు పరికించి, టెలిఫోన్ బూత్ పై దృష్టి పడగానే అటు సాగాడు జాకబ్...

బూత్‌లోపలకి వెళ్ళి ఎవరికో ఫోన్ చేశాడు. అయిదు నిముషాల తరువాత బూత్ నుండి బయటపడి సేరుగా స్టేషన్ బయటకు వెళ్ళాడు.

జాకబ్ బయటకు వెళ్ళిన రెండుమూడు నిముషాలకు నిర్మల్ కుమార్ సిగరెట్‌ని పారేస్తూ లేచి బూత్‌లోకి ప్రవేశించాడు. డైరెక్టరీ అందుకుని తిప్పసాగాడు. అతనికి క్లాక్ రూం రసీదు కనిపించింది.

దాన్నందుకుని జేబులో పెట్టుకుని, అదే జేబులోంచి

చిల్లర తీసాడు. మూడు పదిపైసల నాణాలు తీసి మిగిలింది జేబులో వేసుకుని...తనకు తోచిన నెంబర్ డైల్ చేసాడు. అవతలినుండి 'హల్లో, హల్లో' అని వినిపిస్తున్నా తనకు లైన్ దొరకడం లేదన్నట్లుగా అభినయించసాగాడు. రెండు మూడుసార్లు అలాగే చేసి చివరకు విసుగ్గా రిసీవర్ ని తగిలించి చిల్లర జేబులో వేసుకుంటూ బయటకు వచ్చాడు.

అతను నేరుగా ఒక టీ స్టాల్ వద్దకు వెళ్ళి టీ తాగ సాగాడు. అతణ్ని గమనిస్తున్న వాళ్లు సందిగ్ధంలో పడ్డారు. తన అక్షన్ వల్ల వాళ్ళ విషయం తనకు తెలిసినట్లు ప్రదర్శించ లేదు నిర్మల్ కుమార్.

నింపాదిగా టీ త్రాగి, నిర్లక్ష్యంగా క్లాక్ రూం వైపు సాగాడు.

క్లాక్ రూం రసీదుపై సంతకంచేసి రసీదుని ఇరవయిపైస లతో క్లర్క్ కి అందించాడు. క్లర్క్ సంకేతంపై ఒక పోర్టర్ ఒక సూట్ కేస్ తెచ్చి నిర్మల్ కుమార్ కి అందించాడు.

కొద్దిసేపటికిందట జాకబ్ తీసుకువచ్చింది ఆ సూట్ కేస్ నే...దానినందుకుని అతను నేరుగా బయటకు వచ్చాడు.

సూట్ కేస్ ని అందుకుని పార్కింగ్ వైపు సాగుతున్నాడు. ఇద్దరు రౌడీలు తనకు రెండడుగుల దూరంలో వున్నారని గ్రహించాడు. అంతలోనే ఒక కారు రివ్వున దూసుకు వచ్చి నిర్మల్ కుమార్ ప్రక్కన ఒక చిన్న జర్క్ తో ఆగింది. ఆ మరుక్షణం ఆ కారు వెనుక తలుపులు తెరుచు కున్నాయి. ఏమిటో ఆలోచించే లోపలే రెండు ధృఢ మయిన చేతులు అతణ్ని తెరిచిన తలుపుల గుండా కారు లోపలకి తోసాయి.

తడబడుతూ అతను కారులోపల పడ్డాడు. అతని

ఘాతికి ఒక రివాల్వర్ గురిపెట్టబడి వుంది... "ఊఁ! లోప
లికిరా! అరిచే ప్రయత్నం చేయవద్దు!" అతనన్నాడు.

నిర్మల్ కుమార్ లోపలకి చేరుకున్నాడు. బయటనున్న వ్యక్తి విసురుగా తలుపు మూశాడు. మరుక్షణం కారు గాలిలో పందెం వేయసాగింది. అంతా కన్నుమూసి తెరిచేంతలో జరిగిపోయింది. దుండగులు తన సూట్‌కేస్ మాత్రమే లాక్కుంటారని అనుకున్నాడు నిర్మల్ కుమార్. కాని, వాళ్ళు తననుకూడా బంధించారు.

రివాల్వర్‌తో తనను బెదిరించిన వ్యక్తిని చూసి, "నువ్వా?" అన్నాడు.

అతను కుటిలంగా నవ్వాడు. అతను నైట్‌క్లబ్ మేనేజర్ శక్తిసింగ్.

"అయితే ఈ ట్రబుల్స్‌కి కారణం నువ్వన్నమాట" నిర్మల్ కుమార్ అన్నాడు.

"షటప్! నోరుమూసుకుని కూర్చో..." శక్తిసింగ్ గద్దించాడు.

"నన్నెక్కడికి తీసుకుపోతున్నారు?"

జవాబుగా శక్తిసింగ్ రివాల్వర్ చేత్తో నిర్మల్ కుమార్ చెంపపై విసురుగా కొట్టాడు. రివాల్వర్ బారెల్ విసురుగా తగిలిందతనికి. ఆ దెబ్బకి లోపలివైపు చర్మం చిట్లి రక్తం చెమర్చినట్లుంది. అతని నాలుకకి ఉప్పగా తగిలింది.

శక్తిసింగ్ చేసిన సైగతో ముందు సీటులో డ్రయివర్ పక్కన కూర్చున్నతను నిర్మల్ కుమార్ చేతిలోంచి సూట్‌కేస్ లాక్కున్నాడు.

"దీనికి తాళం వేసివుంది..." అతను సూట్‌కేస్‌ని పరీక్షించి అన్నాడు.

"తాళంచెవి ఎక్కడుంది?" అడిగాడు.

"నా వద్ద లేదు."

సూట్ కేస్ లాక్కున్నతను తన జేబులోంచి చిన్న కత్తిని తీసి దాని సహాయంతో సూట్ కేస్ తాళం తీసాడు. మూత తీసి లోపలకు చూస్తూనే కంగారుగా అరిచాడు "బాస్!... ఇందులో చిత్తుకాగితాలు తప్ప ఇంకేమీ లేవు."

"ఏమిటి నీవంటున్నది?" శక్తిసింగ్ గద్దించి అన్నాడు.

"మీరే చూసుకోండి!" అంటూ అతను సూట్ కేసుని శక్తిసింగ్ ముందుంచాడు.

సూట్ కేస్ లో వున్న చిత్తు కాగితాలని, పాత న్యూస్ పేపర్లని చూడగానే శక్తిసింగ్ కళ్ళు నిప్పులు కురిపించాయి. అతను తీక్షణంగా నిర్మల్ కుమార్ వైపు చూశాడు. తరువాత ముందున్న వ్యక్తితో "కవర్" అన్నాడు.

డ్రయివర్ ప్రక్కనున్న వ్యక్తి ముందు సీటుకి, వెనుక సీటుకిమధ్యనున్న పరదాని లాగాడు. కారు కిటికీలు, వెనుక వైపు మొదటనుండే కవర్ చేయబడి వున్నాయి. కారు ఎటు వెళుతుందో తెలుసుకోవడం కష్టమయిపోయింది నిర్మల్ కి.

పావుగంట తరువాత కారు ఒకచోట ఆగింది. శక్తి సింగ్ క్రిందికి దిగే ప్రయత్నం చేయలేదు. అతని రివాల్వర్ ఇంకా నిర్మల్ కుమార్ ప్రక్క టెముకలకు ఆనించబడే వుంది. ఒక నిముషం తర్వాత డ్రయివర్ నిర్మల్ కుమార్ వైపు తలుపు తెరిచాడు.

"క్రిందికి దిగు" శక్తి సింగ్ రివాల్వర్ మొనతో పొడుస్తూ అన్నాడు.

నిర్మల్ కుమార్ కిందికి దిగాడు. తా మొక గారేజ్ లో వున్నట్లు తెలుసుకున్నాడు. కారు బోనెట్ వున్నవైపు ఒక తలుపువుంది. "ఊఁ! ముందుకి పద" శక్తి సింగ్ అన్నాడు.

నిర్మల్ కుమార్ తలుపువైపు నడిచాడు.

శక్తిసింగ్, అతని ఇద్దరు అనుచరులు కూడా నిర్మల్ ని కవర్ చేస్తున్నారు.

8

అదొక విశాలమయిన గది.

ఆ గది మధ్య ఒక స్టూల్ పై నిర్మల్ కుమార్ చలికి గడ గడలాడుతూ ముడుచుకుని కూర్చుని వున్నాడు. అతని శరీరంపై కేవలం అండర్ వియర్ తప్ప మరింకేమీ లేదు. అతని ఎదురుగా వున్న ఆర్క్ లాంప్ తీవ్రమయిన ప్రకాశం తీక్షణంగా అతని ముఖంపై పడుతూ అతణ్ని కళ్ళు తెరవనీయడంలేదు.

కుడివైపున్న మరో గది తలుపులు తెరిచివున్నాయి. ఆ గదంతా చీకటిగా వుంది. ఆ గది తలుపులవద్ద ఒక వ్యక్తి నిలబడి వున్నట్లుగా లీలామాత్రంగా తెలుస్తోంది.శక్తిసింగ్ ని కలుపుకుని ఆరుగురు వ్యక్తులు నిర్మల్ కుమార్ ని చుట్టుముట్టి నిలబడి వున్నారు.

చేతులు, కాళ్ళు ముడుచుకుని కూర్చుని వున్నాడు నిర్మల్ కుమార్.

ఎవరో వెనుకనుండి అతని జుట్టు పట్టుకుని అతని తలను పైకి లేపారు. బాధతో విలవిల్లాడుతూ నిర్మల్ కుమార్ అతని చేతులని పైకి లేపాడు.

తన జుట్టుని పట్టుకున్న చేతుల వరకు అతని చేతులు చేరక ముందే ముందున్న వ్యక్తి చేతిలోని కొరడా గాల్లో తేలింది. మరుక్షణం అది అతని నగ్న వక్షస్థలాన్ని ముద్దుపెట్టుకుంది. నిర్మల్ కుమార్ తన చేత్తో ఛాతీని కవర్ చేసుకున్నాడు. బాధవల్ల అతని ముఖం వికృతమయింది.

వెనుకనుండి అతని జుత్తును విసురుగా విడిలించారు. నిర్మల్ కుమార్ కళ్లు తెరవగానే ఆర్క్ లాంప్ వెలుగువల్ల అతని కళ్లు మిరుమిట్లు గొలిపాయి.

"నిర్మల్ కుమార్;" అతని చెవులకి శక్తిసింగ్ స్వరం వినిపించింది.

"హుం!" నిర్మల్ కుమార్ వణుకుతూ అన్నాడు.

"ఇటు నా వైపు చూడు."

శబ్దం వచ్చినవైపు చూశాడు నిర్మల్. శక్తిసింగ్ ఆర్క్ లాంప్ వెనుక నిలబడి వున్నాడు. అక్కడవున్న కొన్ని ఛాయాకృతుల్లో అతనిది కూడా ఒకటిగా వుంది.

"సూట్ కేస్‌లోని కాగితాలు ఏమయినాయి?" శక్తిసింగ్ అడిగాడు.

"నాకు తెలియదు."

"సూట్ కేస్ నీవద్దే వుండిందికదూ?"

"అవును; కాని దానిని తెరిచి చూడ్లేదు."

"ఎందుకని?"

"నాకా అవకాశం లభించలేదు. నేను సూట్ కేస్‌తో బయటకు రాగానే నీ మనుష్యులు నన్ను కవర్ చేసుకున్నారు."

"కాని, సూట్ కేస్‌లోని అసలు కాగితాలు ఏమయినాయి?"

"నాకేమీ తెలియదు. అందులో ఏముందో మీరు స్వయంగా చూశారుకదా?"

"సూట్ కేస్‌లో చిత్తుకాగితాలుంచి, దానిని విమల్ తన స్నేహితుడికిచ్చాడంటావా? నేన్నమ్మను—"

నిర్మల్ కుమార్ మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

"నీవేదో అతితెలివి చూపించి వుంటావు?" శక్తిసింగ్ గర్జించి అన్నాడు.

"నాకా అవకాశంలేదు."

"నీవు స్టేషన్‌కి వెళ్ళి ఒకగంటసేపు అటు ఇటు తిరుగుతూ గడిపావు. నేరుగా క్లాక్ రూంకి ఎందుకు వెళ్ళలేదు?"

"నా ఫ్రెండ్ కోసం ఎదురు చూస్తూండిపోయాను."

"ఎవరా ఫ్రెండ్?"

"పోలీస్ సూపరింటెండెంట్ శంభూప్రసాద్."

"ఆ తరువాత?" శక్తిసింగ్ మళ్ళీ అడిగాడు.

"ఆ తరువాత రెండుసార్లు ఫోన్ చేసినా శంభూప్రసాద్ గారితో మాట్లాడలేకపోయాను. దాంతో క్లాక్ రూంకి వెళ్ళి సూట్ కేస్ తీసుకుని వచ్చాను."

"ఇతను స్టేషన్ నుండి రెండుసార్లు ఎవరికో ఫోన్ చేశాడు," నిర్మల్ కుమార్ చుట్టువున్న వారిలోంచి ఒకడన్నాడు.

"నీవు సూపరింటెండెంటు గారితో ఎందుకు మాట్లాడాలనుకున్నావు?" శక్తిసింగ్ మళ్ళీ అరిచాడు.

"నేను స్టేషన్ లోకి రాగానే కనీసం డజన్ మంది నన్ను గమనిస్తున్నారని తెలుసుకున్నాను. సూపరింటెండెంట్ గారితో ఈ విషయం చెప్పి ఆయన్నుంచి పోలీస్ సహాయం పొందాలనుకున్నాను. కాని ఆయన రెండుసార్లు ఫోన్ చేసినా కలవలేదు..."

ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

"నా ఫ్లాట్ లోకి విమల్ ఫ్రెండ్ రానున్నాడని మీకెలా తెలుసు? విమల్ తన రిపోర్ట్ డూప్లికేట్ కాపీని తన మిత్రుడు సాగర్ కి ఇచ్చాడని ఎలా తెలుసు? నేను స్టేషన్ నుండి సాగర్ సూట్ కేస్ తేవడానికి వెళుతున్నానని ఎలా తెలుసు??" నిర్మల్ కుమార్ అడిగాడు.

"శక్తిసింగ్ ...!" లోపలినుండి ఎవరిదో బొంగురు కంఠం వినిపించింది. "అనవసరంగా టైం వేస్ట్ చేయవద్దు."

"యస్, బాస్!" శక్తిసింగ్ వెంటనే అని నిర్మల్ కుమార్ వైపు తిరిగాడు. "ఆ కాగితాలు ఎక్కడున్నాయి?" క్రూరంగా అడిగాడు.

"నాకు తెలియదు."

"చివరిసారిగా అడుగుతున్నాను. ఆ కాగితాలు ఎక్కడ

దాచావో చెప్పు?"

"నేనసలు వాటిని చూడనేలేదు," నిర్మల్‌కుమార్ దృఢంగా అన్నాడు.

"ఆల్ రైట్!" అంటూ శత్రు కిసింగ్ తన ప్రక్కనేవున్న దైత్యాకారంలో వున్న మనిషిని చూస్తూ "చాందానీ!" అన్నాడు.

చాందానీ కుటిలంగా నవ్వుతూ నిర్మల్‌కుమార్ ముందుకొచ్చి నిలబడ్డాడు. అతను ఎడమ చేత్తో నిర్మల్‌కుమార్ జుత్తుని పట్టుకుని పైకిలేపాడు.

నిర్మల్‌కుమార్ తన కుడిచేయి పిడికిలి బిగించి బలంగా చాందానీ కడుపులో గుద్దాడు. అతని వేళ్లు పటపటలాడాయి. చాందానీ ఒక అంగుళంకూడా కదల్లేదు. అతను పళ్ళు పట పట లాడిస్తూ కుడిచేత్తో బలంగా నిర్మల్‌కుమార్ ఛాతీపై గుద్దాడు.

నిర్మల్‌కుమార్ బిగ్గరగా అరిచి వెనక్కి పడిపోయాడు. కాని చాందానీ అతన్ని జుట్టు పట్టుకుని కూర్చుండబెట్టాడు. చాందానీ తన కుడిచేత్తో నిర్మల్‌కుమార్ రెండు చేతులు పట్టుకున్నాడు.

"లే...!" అంటూనే అతను జుట్టు పట్టుకుని పైకిలేపాడు.

నిర్మల్‌కుమార్ బాధతో విలవిల్లాడుతూ లేచాడు.

"కూర్చో...!"అని ఈసారి అతను నిర్మల్‌కుమార్ తలను క్రిందకు వత్తాడు.

తను వెంటనే కూర్చోకుంటే మెడలు విరిగిపోతాయేమో ననిపించి కూర్చున్నాడు.

చాందానీ ప్రతిసారి "లే!" అంటూ జుట్టు లాగడం... "కూర్చో!" అంటూ మాడుపై గుద్దడం చేస్తున్నాడు. నిర్మల్‌కుమార్ బరువుగా రొప్పుతున్నాడు. అతని శరీర మంతా పచ్చిపుండులా తయారయింది.

"చెప్పు!" చాందానీ అరిచాడు. "ఎక్కడున్నా యా కాగితాలు?"

నిర్మల్ కుమార్ మాట్లాడలేదు.

"నువ్వు నోరుమూసుకుంటే లాభంలేదు మిస్టర్! చాందానీ కూర్చోమంటే కూర్చుంటున్నావు, నిలబడమంటే నిలబడుతున్నావు. అలాగే అతను చెప్పమన్నప్పుడు చెప్పేయాలి. లేకుంటే నీగతి ఏమవుతుందో నీకు తెలుసు," శక్తిసింగ్ అన్నాడు.

"చెబుతావా... లేదా?" చాందానీ అరిచాడు.

నిర్మల్ కుమార్ తన తల పైకెత్తాడు. శక్తిసింగ్, చాందానీలకేసి చూశాడు. ఆర్క్ లాంప్ వెలుగువల్ల అతని కళ్ళు మిరుమిట్లుగొలిపాయి. "గో, టు హెల్..." నిర్మల్ కుమార్ కళ్ళు చికిలిస్తూ అన్నాడు.

"నీవు వెంటనే చెప్పకపోయావంటే అక్కడికి పంపే బాధ్యత చాందానీ తీసుకుంటాడు. ఏమంటావు?" శక్తిసింగ్ క్రూరంగా అడిగాడు.

నిర్మల్ కుమార్ నోరు విప్పలేదు.

"చాందానీ!" శక్తిసింగ్ అసహనంగా అరిచాడు.

చాందానీ మళ్ళీ అడుగు ముందుకు వేశాడు.

నిర్మల్ కుమార్ చురుగ్గా లేచి నిలబడ్డాడు. తను కూర్చున్న స్టూల్ని అందుకుని దాన్ని చాందానీ పైకి విసిరాడు. చాందానీ తప్పుకోడానికి పక్కకి జరిగాడు. అయినా స్టూల్ కాలొకటి బలంగా అతని చెంపను గీసుకుంటూపోయింది. అతని కన్ను కొద్దిలో తప్పిపోయింది. చాందానీ కోపంతో పిచ్చివాడయ్యాడు. అతను ఒక్క అంగలో నిర్మల్ కుమార్ పైకి వచ్చి రెండు చేతుల్తోను గుద్దసాగాడు. బలమయిన ఆ ప్రహారాలకి కొద్ది సేపట్లోనే నిర్మల్ కుమార్ శరీరం నిశ్చేష్టమై నేలపైబడింది...

చాందానీ కొట్టడం ఆపాడు. నిర్మల్ శరీరం నిశ్చలంగా పడివుంది.

ఒకతను ఒక బకెట్లో నీళ్లు తెచ్చాడు. ఆ బకెట్ నీళ్ళను నిర్మల్ కుమార్ నగ్న శరీరంపై గుమ్మరించాడు. మంచులాంటి చల్లని నీళ్ళు శరీరాన్ని స్పృశించగానే నిర్మల్ కుమార్ కి స్పృహవచ్చింది. ఒకతను వెళ్ళి స్టూల్ తీసుకువచ్చాడు. చాందానీ అతని రెండు చంకల కింద చేతులు వేసి అతణ్ని లేపి స్టూల్ పై కూర్చుండబెట్టాడు.

"ఇప్పుదేమంటావు?" శక్తిసింగ్ అడిగాడు.

"మీకేం కావాలి?" నిర్మల్ కుమార్ మెల్లిగా అడిగాడు. చలితోనూ, బాధతోను అతను కంపిస్తున్నాడు. అతని ముఖం వాలిపోయింది.

"సూట్ కేస్ లో కాగితాలు ఏమయినాయి?" శక్తిసింగ్ అడిగాడు.

"నాకు...నా...కు...చలి ...గా వుంది ... చెప్ప ... లేక ... పోతున్నాను..." గడగడలాడుతూ అన్నాడు నిర్మల్ కుమార్.

ఎవరో నిర్మల్ కుమార్ కి బ్లాంకెట్ కప్పారు. అతను దానిని తన నగ్నశరీరం చుట్టు బిగించుకున్నాడు. అతని పళ్ళు ఇంకా టకటక లాడుతూనే వున్నాయి.

"హాట్ కాఫీ" శక్తిసింగ్ అన్నాడు.

మూడు నిముషాల్లోనే ఒక పెద్ద గ్లాసునిండా పొగలు కక్కుతున్న కాఫీ వచ్చింది. నిర్మల్ కుమార్ దాన్ని అమృతంలా సేవించాడు. కొద్దిసేపట్లోనే అతని వణుకుడు ఆగింది.

"ఊఁ! చెప్పు" శక్తిసింగ్ అన్నాడు.

"ఆ కాగితాలున్న సూట్ కేస్ ఇంకా క్లాక్ రూంలోనే వుంది."

"వ్హాట్?!" శక్తిసింగ్ ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు.

"అవును" నిర్మల్‌కుమార్ అన్నాడు. "నేను చెప్పడం వలన నా స్నేహితుడు ఈ సూట్‌కేస్‌ని క్లాక్ రూంలో సాగర్ పేరుతో వుంచాడు," అంటూ నిర్మల్‌కుమార్ జరిగింది చెప్పాడు.

"చాందానీ! ఇతని దుస్తుల్లో క్లాక్ రూం రసీదుందేమో మళ్ళీ చూడు," శక్తిసింగ్ ఆదేశించాడు.

"ఆ రసీదు నా దగ్గ లేదు" నిర్మల్‌కుమార్ అన్నాడు.

"మరైతే ఏమయిందది?"

"దానిని కవరులో పెట్టి స్టేషన్‌లోని లెటర్ బాక్స్‌లో పోస్ట్ చేశాను."

"ఎవరికి? ఎవరి పేర పోస్ట్ చేశావు?" శక్తిసింగ్ ఆతురతగా అడిగాడు.

"పోలీస్ సూపరెన్టెంట్ శంభూప్రసాద్ గారికి. ఆయన ఇంటి అడ్రస్‌కి పోస్ట్ చేశాను."

"నిజం చెబుతున్నావా?"

నిర్మల్‌కుమార్ జవాబివ్వలేదు.

"బాస్! ఇతను పోస్ట్ బాక్స్‌లో కవరు వేయటం నేను చూశాను," ఒకతను అన్నాడు.

"శక్తిసింగ్!" లోపలి వ్యక్తి పిలిచాడు.

"యస్, బాస్," అంటూ శక్తిసింగ్ లోపలకు వెళ్ళి అయిదు నిముషాల తరువాత బయటకు వచ్చాడు.

"ఇతని బట్టలు ఇతని కివ్వండి. తరువాత పైన గదిలో బంధించండి" శక్తిసింగ్ ఆదేశించాడు.

"మిస్టర్!" శక్తిసింగ్ కఠినంగా అన్నాడు. "నీవా రసీదు విషయంలో అబద్ధం చెప్పివుంటే రేపు ఇంతకంటే దుర్గతి అవుతుంది."

"నేను నిజమే చెబుతున్నాను. నన్నిక్కడ ఎంతవరకు

బంధించి వుంచుతారు."

"ఆ కాగితాలు మా చేతికందేవరకు."

"నా కాకలిగా వుంది" నిర్మల్ కుమార్ అడిగాడు.

ఎవరూ అతనిమాటలు పట్టించుకోలేదు.

9

తనున్న గదిలో నిరీక్షించడం మొదలుపెట్టాడు నిర్మల్ కుమార్. ఆ గదికి ఒకే ఒక కిటికీ వుంది. దానికి లోపల నుండి గొళ్ళెం పెట్టి తాళం వేశారు. గది తలుపులకి పైనున్న వెంటిలేటర్ కి లావుపాటి ఇనుపచువ్వ లున్నాయి. ఆ గదిలోంచి ఎలాగయినా బయటపడాలని ఏకాగ్రతతో ఆలోచించసాగాడు నిర్మల్ కుమార్.

దుండగులు అతని జేబుల్లోని వస్తువులని అలాగే వుంచారు. తన జేబుల్లో వున్న సిగరెట్ తీసి వెలిగించాడు.

అతను గది మధ్య నిలబడి ఘాటుగా సిగరెట్ పీలుస్తూ ఆలోచించసాగాడు.

ఉన్నట్లుండి అతని దృష్టి ఎలక్ట్రిక్ ఫిట్టింగ్ పై బడింది.

గది మధ్య సీలింగ్ ఫాన్ వుంది. ఒక వైపు గోడకు ఒక ట్యూబ్ లైట్ బిగించబడి వుంది. అది వెలగటం లేదు. ఆ ప్రక్కనే వున్న గోడకు ఒక మామూలు బల్బు వెలుగుతూ గదిని ప్రకాశవంతం చేస్తోంది. మంచం ప్రక్కగా భూమికి ఒక అడుగుఎత్తున ఒక పవర్ ప్లగ్ వుంది.

ట్యూబ్ లైట్ వున్న గోడకే స్విచ్చిలున్నాయి. అందులో ఒకటి ఆన్ చేయబడివుంది. ఒక స్విచ్ ఎక్స్ట్రా పవర్ పాయింటుది.

నిర్మల్ కుమార్ మిగిలిన రెండు స్విచ్చిలను ఆన్ చేశాడు. అందులో ఒకటి ఫ్యాన్ ది. రెండవది ట్యూబ్ లైట్ ది. ట్యూబ్ లైట్ మిలమిలలాడుతుందే కాని వెలగడం లేదు.

స్టార్టర్ ట్రబుల్ వున్నట్టుంది. అతను రెండు స్విచ్చిలు ఆఫ్ చేశాడు.

తన జేబులు తడుముకుని తాళం చెవుల గుత్తి బయటకు తీసాడు. దానికున్న పెన్‌నైఫ్ బ్లేడ్ తీసాడు. తరువాత అతను గదిలో ఒకమూల వున్న బల్లను నిశ్శబ్దంగా లేపి తెచ్చి ట్యూబ్‌లైట్ క్రింది పెట్టాడు. టేబిల్ పైకెక్కి ట్యూబ్‌లైట్ కనెక్షన్‌కి వున్న వైర్లను విదిలించి,లాగాడు. అతను ఆ వైర్లకు బిగించివున్న క్లిప్‌లని లాగి, చివరకు స్విచ్‌లోంచి కూడా తీగలను ఒక్క ఉదుటున లాగేశాడు.

ఇప్పుడతని చేతుల్లో సుమారు మూడు గజాల పొడవున్న పాజిటివ్, నెగటివ్ వైర్లున్నాయి. అతనా వైర్లను రెండు వైపులా కత్తితో చెక్కాడు. తరువాత ఒకవైపు మొనలను మంచం ప్రక్కగా వున్న ప్లగ్ హోల్స్‌లో అగ్గిపుల్లల సహాయంతో ఇరికించాడు.

తరువాత తన చేతిలో వున్న పాజిటివ్, నెగటివ్ కండక్టర్లను క్షణకాలం తగిలించి తీసేసాడు. అందులోంచి నిప్పు రవ్వలు రాలాయి. తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు నిర్మల్ కుమార్. ఆ వైర్లను మంచంపైగా అటువైపు పడేలా పెట్టి దానిపైనుండి దుప్పటి కప్పాడు.

అతను టేబుల్‌ని యధాస్థానంలో వుంచి, వచ్చి మంచంపై వాలాడు.

తన గదిలోకి ఎవరయినా రావాలని, వస్తారని అతను ఓపిగ్గా ఎదురు చూడసాగాడు.

అరగంట తరువాత బయట అడుగుల చప్పుడు వినిపించి కళ్ళు మూసుకున్నాడు నిర్మల్ కుమార్. తలుపుతీసి ఎవరో బరువయిన అడుగులతో తన మంచం వద్దకు వస్తున్నట్లు పసిగట్టాడు.

"ఏయ్! మిస్టర్!!" ఆ వ్యక్తి పిలిచాడు.

నిర్మల్ కుమార్ కళ్ళు తెరిచాడు. ఎదురుగా చాందానీ ఒక చేత్తో స్టీల్ పళ్లెంతోనూ మరో చేతిలో రివాల్వర్ తోనూ నిలబడి వున్నాడు.

తలుపులవద్ద కూడా మరో వ్యక్తి రివాల్వర్ పట్టుకుని సావధానుడై నిలబడి వున్నాడు.

"అన్నమా?" నిర్మల్ కుమార్ ఆశగా అడిగాడు.

"ఊఁ!" అన్నాడు చాందానీ.

"థాంక్యూ, బ్రదర్" నిర్మల్ కుమార్ అన్నాడు. "నేను ఆకలిలో చచ్చిపోతున్నాను. కడుపు ఖాళీగా వుంటే వెధవది నిద్రకూడా రాదు," అంటూనే అతను అకస్మాతుగా తన చేతిలోని వైర్లను చాందానీ చేతిలోవున్న స్టీల్ పళ్ళెనికి తగిలించాడు.

చాందానీ కంఠంలోంచి హృదయ విదారకమయిన అరుపు వినిపించింది. స్టీల్ పళ్ళెం అతని చేతిలోంచి జారి పోయింది. అతను బరువుగా మంచంపై పడ్డాడు. అతను క్రిందపడడానికి ముందే నిర్మల్ కుమార్ అతని చేతిలోని రివాల్వర్ లాక్కున్నాడు. చాందానీ శరీరాన్ని తన కడ్డంగా వుంచుకుని "ఖబడ్దార్" అరిచాడు.

తలుపులవద్ద నిలబడ్డ వ్యక్తి అకస్మికమయిన ఈ సంఘట నకు వులిక్కిపడ్డాడు. అతనికి రివాల్వర్ ని గురిచూసేఅవకాశం కూడా రాలేదు.

"ఊఁ! రివాల్వర్ పారేయ్! లేకుంటే మీ ఇరువురూ అనవసరంగా నా చేతుల్లో మరణిస్తారు" గద్దించాడు నిర్మల్ కుమార్.

ఆ వ్యక్తి వెంటనే రివాల్వర్ నిర్మల్ కుమార్ వైపు విసిరాడు.

లోపలినుండి తలుపులు మూసి, గోడవైపు ముఖముంచి నిలబడమని, అతడిని ఆదేశించాడు నిర్మల్ కుమార్. ఆ వ్యక్తి

అతని ఆజ్ఞను పాటించాడు.

నిర్మల్ కుమార్ ఒక్క గెంతున మంచం దిగి ముందు ఆ వ్యక్తి విసిరిన రివాల్వర్ అందుకుని ప్యాంటు బెల్ట్‌లో దోపుకున్నాడు.

తరువాత తన చేతిలోవున్న రివాల్వర్‌ని బారెల్ వైపు పట్టుకుని ఆ వ్యక్తి మాడుపై బలంగా ఒక్కటిచ్చాడు. ఆ వ్యక్తి చిన్న మూలుగుతో నేలపై పడ్డాడు.

అప్పుడే చాందానీ మూలుగుతూ లేవబోయాడు. అతనికి కూడా అదే చికిత్స చేశాడు నిర్మల్ కుమార్.

తన చేతిలోవున్న రివాల్వర్ చేంబర్ తెరిచి చూశాడు. అది ఫుల్ లోడ్‌లో వుంది. ఫైరింగ్ పొజిషన్‌లో దాన్నుంచుకుని బయటకు వచ్చాడు. బయట కారిడార్ ఖాళీగా వుంది. అతను గది బయటనుండి గొళ్ళెం పెట్టి తాళం వేసి, తాళం చెవులు జేబులో వేసుకున్నాడు.

అత నతిజాగ్రత్తగా మెట్లుదిగి, తనను హింసించిన గది వైపు సాగాడు.

ఆ గది తలుపులవద్ద ఒకతను నిలబడి బీడి పీలుస్తున్నాడు. నిర్మల్ కుమార్ వైపు అతని వీపుంది. నిశ్శబ్దంగా అతని వెనుక చేరుకుని, ఎడమ చేతిని అతని మెడచుట్టు బిగించి, కుడిచేతి రివాల్వర్‌ని అతని కణత కానించి హెచ్చరించాడు. "అరవక! అరిచావా చస్తావ్?"

ఆ వ్యక్తి నోట్లోంచి బీడి క్రింద పడిపోయింది. అతని కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో విస్ఫారితమయ్యాయి.

"లోపల ఎవరయినా వున్నారా?" అడిగాడు నిర్మల్ కుమార్.

ఆ వ్యక్తి అవునన్నట్టుగా తలూపాడు.

"ఎంత మంది?"

ఇద్దరు అన్నట్లుగా రెండు వేళ్లు చూపించాడతను.

నిర్మల్ కుమార్ చేయి అతని కుత్తుకపై బిగుసుకోసాగింది. మరోక్షణం తరువాత ఆ వ్యక్తి నిశ్చలంగా నిర్మల్ కుమార్ చేతుల్లో ఒరిగిపోయాడు.

అతణ్ని పక్క గదిలోకి లాక్కెళ్ళి బయటనుండి గొళ్ళెం పెట్టి తిరిగి ఈ గదిముందుకి వచ్చాడు. రివాల్వర్ని పొజిషన్లో ఉంచుకుని లోపలకు అడుగుపెట్టాడు. అక్కడ ఎవరూ లేరు. తనని అక్కడే టార్చర్ చేశారు. తనని టార్చర్ చేస్తున్నప్పుడు చీకటిగా వున్న గదిలో ఇప్పుడు వెలుగు కనిపిస్తోంది.

పిల్లిలా అడుగులు వేస్తూ అతను ఆ గదివద్దకు వెళ్ళి లోపలకు తొంగి చూచాడు.

లోపల ఇద్దరు వ్యక్తులు కూర్చుని మదిరను సేవిస్తూ మెల్లిగా మాట్లాడుకుంటున్నారు. ఆ ఇద్దరిని గుర్తించాడు నిర్మల్ కుమార్. అందులో ఒకతను శక్తిసింగ్, మరొకతను.

ఆ మరొకతను.

నిర్మల్ కుమార్ తన ప్యాంటు బెల్ట్లో దోపుకున్న మరో రివాల్వర్ కూడా చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. రెండు చేతుల్లోనూ, రివాల్వర్లుంచుకుని, కాలితో తలుపులను తన్ని లోపలకు ప్రవేశించాడు.

"నమస్కారం సూపర్నెంటుగారూ!" నిర్మల్ కుమార్ రెండవ వ్యక్తిని చూస్తూ అన్నాడు.

లోపలున్న ఆ ఇద్దరూ వులిక్కిపడ్డారు.

"అరెరె జాగ్రత్త సూపర్నెంటుగారు!" నిర్మల్ కుమార్ వ్యంగ్యంగా అన్నాడు. "నేను ఉన్నట్లుండి ఇక్కడ ప్రత్యక్షం కావడం ఆరోగ్యానికి అంత క్షేమకరంగా లేదు కదూ! అరెరే జాగ్రత్త గ్లాసు పడిపోతుంది. బిగించి పట్టుకోండి. అదికాని జారిపోయి విలువయిన విస్కీ క్రింద ఒలికిందంటే నాకెంతో బాధగా ఉంటుంది.

పోలీస్ సూపరిన్టెంట్ శంభూప్రసాద్ విస్ఫారిత నేత్రాలతో నిర్మల్ కుమార్‌ని చూస్తూండిపోయాడు. అతని నోట మాట పెగలడం లేదు.

"ను...ను...వ్వు నువ్వెలా తప్పించుకున్నావు?" శక్తిసింగ్ తడబడుతూ అడిగాడు.

నిర్మల్ కుమార్, శక్తిసింగ్ మాటలను పట్టించుకోలేదు.

"సూపరిన్టెంట్ గారూ!" నిర్మల్ కుమార్ శంభూప్రసాద్‌తో అన్నాడు. "మీరు నన్నూ, విమల్‌ని మీ గదిలో వదిలి మీరు బయటకు వెళ్ళినప్పుడే నేను మిమ్మల్ని అనుమానించాల్సింది. మీ గదిలో ఎక్కడో మైక్రోఫోన్ బిగించబడి ఉంది. అందుకే మీరు ధైర్యంగా మమ్మల నొంటరిగా ఒదిలి వెళ్ళారు. మీరనుకున్న విధంగానే విమల్ తన రిపోర్ట్ కాగితాలు తన మిత్రునివద్ద వున్నాయని, అతను నా వద్దకు వస్తాడని చెప్పాడు. అదివిన్న మీరు నా ఫోన్ టాప్ చేయించారు. విమల్ ఫ్రెండ్ సాగర్ నన్ను కలవడానికి వస్తున్నాడని మీకు తప్ప మరొకరికి తెలిసే అవకాశం లేదు.

"సాగర్ నాకు ఫోన్ చేయగానే అతనెప్పుడు వస్తున్నదీ మీకు తెలిసిపోయింది. ఆ తరువాత, మీరో, మీ అనుచరుడో గొంతుమార్చి నా ఫ్రెండ్ జయరాంలా మాట్లాడి నన్ను ఫ్లాట్ నుండి బయటకు పంపించి వెంటనే తిరిగి రాకుండా చేశారు. ఆ ఎక్సైట్‌మెంట్‌లో నేనూ తొందరపడ్డాను. కాని కొంచెం ఆలోచించి వుంటే అది జయరాం ఫోన్ కాదని కనుక్కోగలిగేవాణ్ని."

"ఎలా?" అప్పటికి తనను తాను సంబాళించుకున్న శంభూప్రసాద్ అడిగాడు.

"నా ఫ్లాట్‌లో రెండు ఫోనులున్నాయి. ఒకటి అన్‌లిస్టెడ్ ఫోన్. దాని నెంబరు డైరక్టరీలో వుండదు. జయరాం నాకెప్పుడు ఫోన్ చేసినా ఆ నెంబర్‌కే ఫోన్ చేస్తాడు.

కాని ఆనాడు మరో ఫోన్ చేశాడు. నన్ను మోసం చేయ డానికి ప్రయత్నం జరిగిందని ఆలోచించి వుంటే తెలిసిపోయి వుండేది."

శంభూప్రసాద్ కుటిలంగా మందహాసం చేశాడు.

"సాగర్ హత్య తరువాత నాకు మీపై కొద్దిగా అను మానం కలిగింది. కాని ఒక వున్నత పోలీస్ అధికారి అపరాధి కాగలడని నా మనస్సు ఒప్పుకోలేదు" నిర్మల్ కుమార్ చెప్పసాగాడు.

"పోలీస్ హెడ్ క్వార్టర్స్‌లో మా మాటలను మైక్రో ఫోన్ ద్వారా టేప్ చేశారు. అందులో సందేహం లేదు. కాని అది మీరని అనుకోలేదు. మీ సబార్డినేట్స్‌లో ఎవ రయినా దుండగులతో చేతులు కలపారేమో అనుకున్నాను. మిమ్ములను పరీక్షించడానికి నేను సాగర్ పేరవున్న రైల్వే క్లాక్ రూం రసీదు విషయం మీకు చెప్పాను. నేను స్టేషన్‌కి వెళ్ళేసరికి డజనుమంది వరకు నన్ను గమనిస్తున్నారని తెలిసి పోయింది. అప్పుడే నిర్ణయించుకున్నాను. రక్షకులే భక్షకు లవుతున్నారని.

"విమల్ ఇంత ప్రయత్నంచేసి ఏ గాంబ్లింగ్ బిజినెస్ విషయం ప్రజలకు, ప్రభుత్వానికి తెలుపాలని ప్రయత్నం చేశాడో, ఆ గాంబ్లింగ్ బిజినెస్‌కి నాయకులు మీరేనని నిర్ణయించుకున్నాను. తన యజమాని పట్టాభిరాం తన రిపోర్ట్‌ని నాశనం చేశాడనీ, ఒక ఇన్‌స్పెక్టర్ అతని నోట్లో బలవంతంగా విస్కీ పోశాడని విమల్ చెబితే మొదట నాకూ కొంచెం అనుమానంగానే ఉండింది. అతను చెబు తున్నది నిజమేనని తేలింది.

"అంతేకాదు 'కాస్మోపాలిటన్'లో జూదగృహం ఎందుకు బయట పడలేదో నా కిప్పుడు అర్థం అవుతోంది. అందుకే అక్కడ ఏమీ లభించలేదు. మీ మాటను అందరూ

నమ్మారు. అయినా ఒక పోలీస్ సూపరెన్టెంట్ అపరాధుల నాయకుడు కాగలడని ఎవరికి తెలుసు?"

"ఇప్పటికే నీ వాగుడు చాలా విన్నాను. ఇప్పుడేం కావాలి?"

"శంభూప్రసాద్ గారూ!" నిర్మల్ కుమార్ అసహ్యంగా అన్నాడు. "పాతకాలంలాగే మిమ్మల్ని ప్రజలు సంచరించే నాలుగురోడ్ల కూడలిలో వేళ్ళాడదీయాలని వుంది. కాని అది అసంభవమని నాకు తెలుసు."

"నీవు నన్ను ఏమీ చేయలేవు" శంభూప్రసాద్ అన్నాడు. "నాకు విరుద్ధంగా నీవే ప్రమాణాలు, సాక్ష్యాలు చూపించ లేవు. ప్రజ నీ మాటకంటే నా మాటకు, ఒక పోలీస్ సూపరెన్టెంట్ మాటకు ఎక్కువ విలువనిస్తుంది."

"విమల్ తయారుచేసిన రిపోర్టు కాగితాలు ఇంకా నా చేతుల్లోనే వున్నాయని మరచిపోతున్నారు?"

"దానివల్ల ఏమవుతుంది? ఏమీ అవదు. అందులో నాకు విరుద్ధంగా ఏమీలేదు. నా పేరుకూడా లేదు. ఉండివుంటే ఆ రాత్రి విమల్ నన్ను నమ్మేవాడే కాదు. అలాగే అందులో పట్టాభిరాం పేరుకూడా లేదు. అందుకే విమల్ ధైర్యంగా ఆ కాగితాలని అతనికిచ్చి వచ్చాడు."

"కాని ఇతరులు చాలామంది పట్టుబడతారు."

"దానికి నేనేం చేయను" శంభూప్రసాద్ నవ్వుతూ అన్నాడు. "ఇతరులు చచ్చినా, బ్రతికినా నాకేం బాధ లేదు. దానివల్ల నాకేనష్టమూ సంభవించదు."

"పట్టుబడ్డవాళ్లు మీ పేరు చెప్పకుండా ఉంటారా?"

"నన్నెవరూ ఎరగరు...ఎరిగిన ఇద్దరు ముగ్గురు పట్టు బడరు...ఇక నువ్వేం చేయగలవు."

"శత్రుకిసింగ్ పట్టుబడతాడు. నేనా క్లబ్‌ని పునాదులతో సహా త్రవ్విస్తాను..." నిర్మల్ కుమార్ దృఢంగా అన్నాడు.

"ప్చ...ప్చ..." శంభూప్రసాద్ అన్నాడు..."అది కూడా లాభంలేదు డియర్. అక్కడినుండి గాంబ్లింగ్ హౌస్‌ని ఎప్పుడో ఎత్తేశాము."

నిర్మల్ కుమార్ క్షణకాలం ఆలోచిస్తూండిపోయాడు.

"అయితే ఇక చట్టాన్నే నా చేతిలోకి తీసుకోవాలి తప్పదు," నిర్మల్ కుమార్ కఠినంగానే అన్నాడు.

"వాట్ డూ యూ మీన్...?" వులికి పడ్డాడు శంభూప్రసాద్.

"వాట్ ఐ మీన్ యీజ్..." నిర్మల్ కుమార్ చెప్ప సాగాడు. "మీరు అపరాధులని నాకు తెలుసు. కాని మీ కథనం ప్రకారం మిమ్మల్ని అపరాధులని నిరూపించలేను. సో, మీకు శిక్ష విధించడమూ, మానడమూ న్యాయాలయం చేతికి వదిలేకంటే రెండునిముషాలపాటు ఆ న్యాయాన్ని నా చేతుల్లోకి ఎందుకు తీసుకోకూడదు..."

"ఇంతకీ ఏమిటి నీవంటున్నది?"

"నేను చెప్పేదేమిటంటే మరో రెండుక్షణాల తర్వాత మీ ఇద్దరి జీవితాలు నా చేతుల్లో సమాప్తం కానుందని చెబుతున్నాను. అంతే...!"

శంభూప్రసాద్ వదనంలో భయం తొంగిచూసింది.

"నో, నీవలా చేయలేవు," అతని కంఠం కంపించింది.

"ఏం...? ఎందుకు చేయలేను...?? ఎవరో దుండగులు నన్నిక్కడ బంధించివుంచారు. ఇక్కడినుండి తప్పించుకోవడంలో ఆత్మరక్షణకై నేను రివాల్వర్ పేల్చాను. చీకట్లో వాళ్ళెవరో నాకు తెలియలేదు...నా ప్రాణం కాపాడుకోవడానికి వాళ్ళ ప్రాణం తీయక తప్పలేదని చెబుతాను. నా మాటను కోర్టు నమ్ముతుందనే ఆశిస్తాను..."

"తప్పకుండా నీవు ఉరికంబాన్ని చూస్తావు...?"

"ఫర్వాలేదు; సమాజానికి కళంకమయిన మీలాంటి

వాళ్ళను సంఘంలోంచి తొలగించిన తరువాత చచ్చినా ఫర్వాలేదు...ఊఁ! చివరిసారిగా దైవప్రార్థన చేసుకోండి" అంటూ నిర్మల్ కుమార్ రెండు రివాల్వర్లను ఆ ఇద్దరికి గురి పెట్టాడు.

ఆ ఇరువురి ముఖాలపై స్వేద బిందువులు అలుముకున్నాయి. భయంవల్ల వాళ్ళ ముఖాలు పాలిపోయాయి.

నిర్మల్ కుమార్ వేళ్లు ట్రిగ్గర్ పై బిగుసుకుంటున్నాయి.

"నో...నో..." ఉన్నట్లుండి శక్తిసింగ్ పిచ్చివాడిలా అరిచాడు. "నన్ను చంపొద్దు...నన్నొదిలేయ్! నేనేమీ చేయలేదు...కేవలం క్లబ్ కి మానేజర్ని అంతే...అంతకు మించి నేనే అపరాధం చేయలేదు...నన్నొదిలేయ్...!"

"మరి శంభూప్రసాద్?" నిర్మల్ కుమార్ అడిగాడు.

"నగరంలోని జూద, వ్యభిచార గృహాలన్నీ ఇతని నేతృత్వంలోనే జరుగుతున్నాయి. నిజానికి ఇతను అసలయిన పోలీస్ సూపర్నెంట్ కాదు. అసలయిన సూపర్నెంట్ ముందు బొంబాయిలో వుండేవాడు. మూడేళ్ళ క్రితం ట్రాన్స్ఫర్ అయింది. ఇతను అతన్ని చంపి అతనిలా ఇక్కడికి వచ్చాడు. ఇతను కొన్నాళ్ళపాటు ఇన్స్పెక్టర్ గా గుజరాత్ లో పనిచేశాడు. తరువాత రాజీనామా ఇచ్చి ఇలా అక్రమ కార్యాలు చేయడం మొదలుపెట్టాడు. ఇన్స్పెక్టర్ గా పనిచేయడంవల్ల పోలీసుల మెళకువలు తెలియడంవల్ల ఇక్కడి పోలీసుల కెవరికి ఇతనిపై అనుమానం కలుగలేదు. నీ ఫ్లాట్ లో సాగర్ ని చంపిందికూడా ఇతనే...ఇతను చేసిన ఎన్నో నేరాలగురించి నాకు తెలుసు..." పిరికివాడయిన శక్తిసింగ్ చావుకి భయపడి అంతా చెప్పాకువచ్చాడు.

"నువ్వు ఇతనికి విరుద్ధంగా సాక్ష్యం చెబుతావా?"

"తప్పకుండా చెబుతాను...ప్లీజ్ నిర్మల్! నన్ను వదిలేయ్!"

"యూ! స్కౌండ్రెల్...రాస్కెల్...నిన్ను...నిన్ను చంపేస్తాను..." అంటూ శంభూప్రసాద్ ఒక్క ఉదుటున శక్తిసింగ్ గొంతు నులుమసాగాడు.

"శంభూప్రసాద్!" నిర్మల్ కుమార్ అరిచాడు. "దూరంగా తొలగు..."

కాని, శంభూప్రసాద్ అతని మాటలు పట్టించుకోలేదు.

నిర్మల్ కుమార్ రివాల్వర్ పేల్చాడు. గుండు శంభూప్రసాద్ తొడలో దిగింది. బాధతో అతను క్రిందపడ్డాడు. శక్తిసింగ్ గొంతు తడుముకుంటూ లేచాడు.

"బాస్!!" బయటినుండి ఎవరో తలుపుతడుతూ పిలిచారు.

శక్తిసింగ్ కళ్ళల్లో భయం కనిపించింది.

"నీవు నన్ను నమ్ముతావా?" అతను నిర్మల్ ని అడిగాడు.

"నమ్మక తప్పదు."

"ఒక రివాల్వర్ నాకివ్వు...గుళ్ళు తీసేసుకో..."

"కరెక్ట్;" అంటూ నిర్మల్ కుమార్ ఒక రివాల్వర్ చాంబర్ ఖాళీచేసి శక్తిసింగ్ కి ఇచ్చాడు.

శక్తిసింగ్, బాధతో విలవిల్లాడుతున్న శంభూప్రసాద్ ని లాక్కొచ్చి తలుపుల కెదురుగా పడవేశాడు. తరువాత నిర్మల్ ని తలుపుల చాటున దాక్కోమని సైగ చేశాడు.

నిర్మల్ కుమార్ తలుపు ప్రక్కగా గోడవారగా నిలబడ్డాడు.

శక్తిసింగ్ గబగబా వెళ్ళి తలుపులు తెరిచాడు. బయట ఐదారుగురు వ్యక్తులు నిలబడివున్నారు.

"బాస్!" ఒకతను కంగారుగా అన్నాడు. "మేమిప్పుడు రివాల్వర్ పేలిన శబ్దం విన్నాం."

"అవును;" శక్తిసింగ్ వెంటనే అన్నాడు. "నేనే రివాల్వర్ పేల్చాను. ఈ శంభూప్రసాద్ మనలను మోసం చేయాలని చూశాడు. మనందరినీ పట్టించాలని ప్రయత్నం

చేశాడు. అందుకని ఇతణ్ని షూట్ చేయాల్సివచ్చింది."

బయటవున్న వాళ్ళంతా "హాఁ!" అని రెచ్చిపోవటం వినిపించింది నిర్మల్ కి.

"శంభూప్రసాద్ తప్పకుండా ఏదో గందరగోళం చేసి వుంటాడు. ఇక్కడికి ఏ క్షణంలోనయినా పోలీసులు రావచ్చు. మీరు వెంటనే బయల్దేరి మన ఇతర స్థావరాలకి వెళ్ళండి."

"పైనున్న ఖైదీ విషయం ఏంచేద్దాం?"

ఆ విషయం నేను చూసుకుంటాను. ముందు మీరిక్కడి నుండి బయటపడండి."

"ఓకే. బాస్."

ఆ వెంటనే అందరూ పరుగెత్తడం వినిపించింది నిర్మల్ కుమార్ కి. అతను తలుపుచాటునుండి బయటకువస్తూ, "శక్తి సింగ్! ఏమిటీ మోసం. వాళ్లెందుకు వెళ్ళిపోనిచ్చావ్?" అరిచాడు.

"కోపం చేసుకోక" వినయంగా అన్నాడు శక్తిసింగ్. "వాళ్ళు కిరాయిమనుషులు. ఏ క్షణంలో అయినా పట్టుబడ తారు. వాళ్లు ఇతర స్థావరాలవద్ద నా కోరకు ఎదురుచూస్తుం టారు. ఆ స్థావరాలని నేను చూపిస్తాను."

"ఆల్ రైట్! ఈ ఇంట్లో టెలిఫోన్ ఎక్కడుంది?"

శక్తిసింగ్ ఫోన్ చూపించగానే నిర్మల్ కుమార్ డయల్ చేయసాగాడు.

10

శక్తిసింగ్ పిరికివాడు కావడం ఒకందుకు మంచిదయింది. సూపర్నెంట్ శంభూప్రసాద్ గ్యాంగ్ ని గురించి తనకు తెలిసిందంతా చెప్పాడు శక్తిసింగ్. నిర్మల్ కుమార్ ఫోన్ చేయడంవల్ల అతని మిత్రుడు పోలీస్ సూపర్నెంట్ మజుందార్ కమాండ్ ని తన చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు. మొదటగా అతను శంభూప్రసాద్ ని అరెస్ట్ చేశాడు.

శక్తిసింగ్ సహాయంతో ఎన్నో అరెస్టులు జరిగాయి. మజుందార్ నేతృత్వంలో పోలీసులు శక్తిసింగ్ చెప్పిన ప్రదేశాల్లో దాడిజరిపి జూద, వ్యభిచార గృహాలను వెలికి తెచ్చారు. అరెస్ట్ అయిన వారిలో విమల్‌ని మర్డర్ కేసులో ఇరికించాలని ప్రయత్నంచేసిన ఇన్స్‌పెక్టర్ కూడా వున్నాడు.

"ఇంతకీ ఆ రాత్రి నేను జూదగృహంలోకి వెళ్ళాను కదా? అదెక్కడుంది?" అడిగాడు విమల్.

"అది ఆ నైట్‌క్లబ్‌లో లేదు. దాని ప్రక్కనేవున్న గొడౌన్‌లోవుంది. లోపల డ్రాయింగ్‌రూం గోడ తెరచుకో గానే అది గొడౌన్‌లోకి దారితీస్తుంది. లిఫ్ట్‌లో చీకటిగా వుండటంవల్ల అందరూకూడా జూదగృహం క్లబ్‌లోనే వుందనుకుంటారు" అన్నాడు శక్తిసింగ్.

"ఏమయితేనేం మీ ఇద్దరిశ్రమ ఫలించింది. అందరూ ఇంత పట్టుదలతో పనిచేస్తే దేశంలో శంభూప్రసాద్‌లాంటి వాళ్ళు తలెత్తరు" సూపర్నెంట్ మజుందార్. విమల్ భుజంతడుతూ అన్నాడు.

"ఈ క్రెడిట్ అంతా విమల్‌ది. నగరంలో గాంబ్లింగ్ బిజినెస్ సాగుతుందని కనుగొన్నది అతనే" నిర్మల్ కుమార్, విమల్‌ని ప్రశంసాపూర్వకంగా చూస్తూ అన్నాడు.

"కాని, నాకొక్కటే బాధగావుంది" విమల్ బాధగా అన్నాడు. "సాగర్ మరణం.సూపర్నెంట్ గారూ ప్రభుత్వం తరఫున అతని భార్యాపిల్లలకు ఏమయినా సహాయం అందేట్లు చూడండి."

"నా ప్రయత్న లోపంలేకుండా నేను ప్రయత్నం చేస్తాను," మజుందార్ హామీ ఇచ్చాడు.

ఆ తరువాత రెండు నిముషాలు అందరూ సాగర్ ఆత్మ శాంతికి మౌనం పాటించారు.

—:ఐ పో యిం ది:—